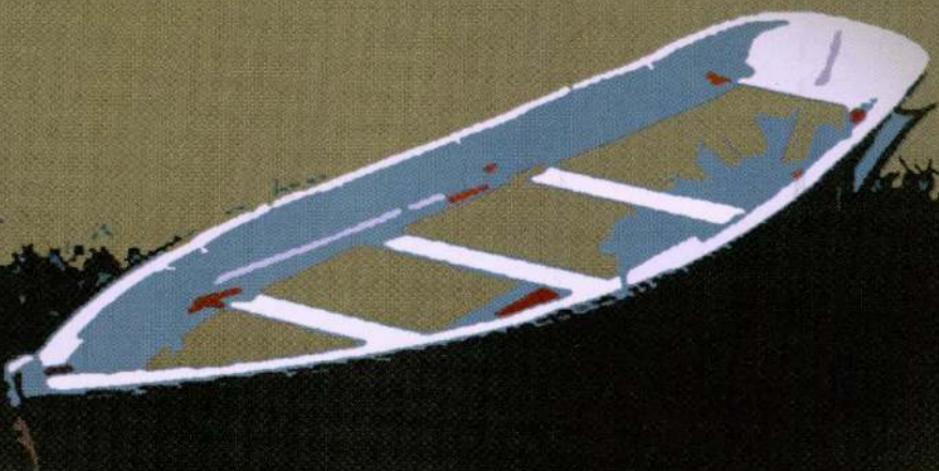

ବ୍ୟାଧିସଙ୍ଗ ରୂପ

କଣକମନ୍ଦିରମୁଁ ବ୍ୟାଧିଗତର୍ଥରେ

நெடுஞ்செழு முடிவு நிலையத்தில் கூடுதல் நிலைமே நடைபெற்றுள்ளது

(நெடுஞ்செழு) முழுப்பிரிவிடா முழுக்கா மனம்பா...
ஏன் முடிவு கூறுகிற எடுத்திருந்து மனம்பு
2002-முதலிடி பங்காவிலிருந்து

(நெடுஞ்செழு) இப்பு உலகமில்லோடு
2002-முதலிடி மின்சாரி மாதாந்திர
தலைவர்களில்

(நெடுஞ்செழு) எரிவாலையை நொ
2002-முதலிடி மின்சாரி மாதாந்திர

கணக்குறியும் யோகாஸந்தான்

நதியில்லா தீடம்

நதியில்லா நெடுஞ்செழு
தூ 10/ 8, அந்தாமி ஹௌஸ் வீடு,
நிதிகாலையை,

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

உண்மை என்றும் உயிர்பெறும் (கவிதைகள்)
தேசிய சாஹித்திய விருது பெற்ற நூல்
மணிமேகலைப் பிரசாரம்-2005.

மழகலக்கோர் பாட்டு. (சிறுவர் பாடல்)
நர்த்தனா வெளியீட்டுக்கம்-2006

என் மனவானில் (கவிதைகள்)
நர்த்தனா வெளியீட்டுக்கம்-2009

நூல் மூலம்

நடவடிக்கை
நடவடிக்கையை மயமாக்குவது

நதியில்லா ஓடம்

நடவடிக்கை

நடவடிக்கை நடவடிக்கை நடவடிக்கை

நடவடிக்கை

நடவடிக்கை நடவடிக்கை

கலிதைகள்

நடவடிக்கை நடவடிக்கை

நடவடிக்கை நடவடிக்கை

நடவடிக்கை நடவடிக்கை

நடவடிக்கை நடவடிக்கை

கனகசூரியம் யோகங்குன்

7 - 10 - 8550 - 228- 829 : 1291

ஏ நெடுங்கணி நீரை கீழே
நீரை கீழே

ஏ நெடுங்கணி
நெடுங்கணி நெடுங்கணி
நெடுங்கணி நெடுங்கணி

ஏ நெடுங்கணி
நெடுங்கணி நெடுங்கணி

நர்த்தனா வெளியீட்டகம்
இல 101/ 8, கந்தசவாமி கோவில் வீதி,
திருகோணமலை.

**நதியில்லா ஓடம்
©கனகதுரியம் யோகானந்தன்**

முதற் புதிப்பு - 2018

அட்டைப்பட ம் நால் வாழவைமெப்பு
மேமன்கவி

வெளியீடு
நர்த்தனா வெளியீட்டகம்
இல 101/ 8, கந்தசுவாமி கோவில் வீதி,
திருகோணமலை.

Nathyilla Odam (Poems)
©Kanagasooriyam Yogananthan

First Edition 2018

ISBN: 978 -855 – 0328 – 01 - 7

*Book & Cover Designed by
Memonkavi*

*Published by
Narthana Publishers,
No, 101/8, Kandasamy Kovil Road,
Tricomalee.*

Printed by
Millennium Graphics (Pvt)Ltd.
No.30/7, 5th Lane,
Ambagahapura,
Maharagama.
Tel. 011 216089, 0777 395057

கலைங்கரம் இன்வாங் கவிஞர்

திருவாவடி சௌகார்யம்

கலைங்கரம் இன்வாங் கவிஞர் நினைவில்
திருவாவடி சௌகார்யம் இன்வாங் கவிஞர் நினைவில்
ஒரு மீண்டும் சமர்ப்பணம்!

தீச்சொற்கள் எழுதி
தீயை அனைத்து கொண்ட
கனிஞர் தம்பி தில்லை முகிலனுக்கு
கிடு... இன்றை விட உணவிடை திருவாவடி சௌகார்யம் கலைங்கரம் இன்வாங் கவிஞர் நினைவில்.

ஒரு மீண்டும் சௌகார்யம் இன்வாங் கவிஞர் நினைவில்
நினைவில் நினைவில் நினைவில் நினைவில் நினைவில் நினைவில்
நினைவில் நினைவில்.

வினாக்களில் தாங் கொண்ட இன்றை விடுதலை நீண்ட
நினைவிலை இல்லை ஏன் என்ற ஓர் அபிவிருத்தாக நீண்ட
நினைவிலையானது.

2006சமர்ப்பணம் சுதாஸா ஒரு நாள் விழாத்
நினைவிலை கூறிய கால்திய மாது விழாத்தினின்று
நினைவிலை நாள் விழாத் சுதாஸா விழாத்தியில்,
நூற்றுக்கணக்கான ஏழெட்டு

நாள்களை ஒரு வெளியிடப்பட்டு வர விழாத்தியில் நூற்று
நாள்களை ஒரு வெளியிடப்பட்டு வர விழாத்தியில் நூற்று

நூலின்மொ திடும்
வைஷாத்திரைக் கோர்க்கூற்று

உறுப்பு - 2000

பேரவை, சுப்பிரமணியன்
பிரதிவெளி

நூலின்மொ
வைஷாத்திரைக் கோர்க்கூற்று
பேரவை, சுப்பிரமணியன் எழுது
நூலின்மொ பிரதிவெளி

ஸ்ரீ ராகநாராய்ண
ராஜாவுடைய கூத்துக்கலை யானை
உக்குஞ்சிய மாஞ்சி ரிச்சா ஸ்ரீமுனை

First Edition 2010

...ஒலி

ISBN: 978-858-9328-91-7

Book & Cover Designed by
Memukku

Published by
Noolaham Publishers,
No. 1018, Kanniamony Kott Road,
Trichy.

Printed by:
Mahanam Graphics (Pvt) Ltd.
No. 307, 3rd Lane,
Ambajipalayam,
Madurai.
Tel: 041 216069, 0777 295087

ஈழங்கு ஒரேச்சாலையில் பின்த வைத்து மன்றத்தில் கூறுகிற மொத்த காலாய்விரியாக ஏது கூறுகிற ஆணாளர்களுடைய அளவை

தலைக்கனம் இல்லாத கவிஞர்

நந்தினி சேவியர்

க.யோகானந்தன் எனும் ஒரு கவிஞர். ஆண்டு நினைவில் இல்லை. 1994 ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம். கல்வி அமைச்சில் ஒரு சிறுகைத் பட்டறை. நான் அதில் சிறுகைத் பற்றி பயிற்சி கொடுப்பவராக கலந்து கொண்டேன். அது முழுக்க முழுக்கப் பாடசாலை மாணவ, மாணவிகளுக்கான நிகழ்வு. சாம்பல்தீவு மகாவித்தியாலத்திலிருந்து ஆசிரியர் ஒருவர் சில மாணவ, மாணவிகளை அழைத்து வந்திருந்தார். மாணவர்களோடு ஆசிரியரும் மிக உன்னிப்பாக அந்தப் பட்டறையில் கலந்து கொண்டார். அவர்தான் க.யோகானந்தன்.

அதன் பிறகு பல மேடைகளில் இலக்கிய நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாளராக அவரைக் கண்டிருக்கிறேன். கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்கள் விழாக்களின் ஆஸ்தான தொகுப்பாளன் இவரே.

பின்னாட்களில் அவர் பாடசாலை அதிபராக எனக்கு அறிமுகமானார். இவர் ஒரு கவிஞர் என அப்போதெல்லாம் நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

2006சமர்ப்பணம்!ல் சடுதியாக ஒரு நாள் கவிதைத் தொகுதிக்கான தேசிய சாகித்திய மண்டல விருதுக்குரியவராக இவரது பெயரை நான் கண்டேன். ஒரு புறழும் மகிழ்ச்சியும், மறுபுறும் வருத்தமும் ஏற்பட்டது.

அந்தக் கவிதை நூல் வெளியிடப்பட்டது கூட நான் அறிந்திருக்கவில்லை. உண்மையைச் சொல்கிறேன் அந்நூல்

எனக்குக் கிடைக்கவே இல்லை. ஏலவே மூன்று கவிதை நூல்கள் அவரது நான்காவது கவிதை நூல் இது. ஆச்சரியமான விசயம் இதற்கு நான் அணிந்துரை எழுதுகிறேன்.

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்ற பேதம் எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு தெரிந்தெல்லாம் கவிதை ஒன்றுதான். சண் முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ.நுஃமான போன்றவர்களை புதுக்கவிதைக்காரர்களாக பல விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். அதனை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தங்கள் கவிதைகளை அகவல் பா வகை என்றே சொன்னார்கள்.

சண் முகம் சிவலிங்கம் கூறுவார். மரபை தெரிந்து மரபை உடைக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தின் பிரபலமான புதுக்கவிதையாளர்கள் அனைவருமே மரபு தெரிந்த தமிழ் பேராசிரியர்களே. மீரா, புவியரசு, இன்குலாப், அப்துல் ரஹ்மான். அக்கினி புத்திரன் என இவ்வரிசை நீணும். அப்படி மரபு தெரிந்து மரபை உடைக்கும் ஒருவர்தான் க.யோகானந்தன்.

சமீபத்தில் ஒரு நடன நிகழ்ச்சியை பார்க்கக் கிடைத்தது. ஆண் ஒருவர் அழகாக அபிநியத்தார். பின்னணியாக ஒரு பாடல். “திருமலை உறையும்..... கோணேசா...” மெய்மறந்தேன். அப்பாடல் ஆசிரியர் க. யோகானந்தன். தலைக்கனம் பிடித்த எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் அடக்கமான ஒருவர். எனக்குப் பிடித்தமானவர். எனது நூல் வெளியீடின் முக்கிய பேச்சாளராக நான் அழைத்திருந்தவர்.

இனி நூலுக்கு வருகிறேன்.

நீட்டி வளர்க்காமல் பதச் சோறாக சில...

நவமணிகளாய்

பிணைக்கப்பட்டவைகளாய்

அடையாளம் தெரியாமல்

அடங்கிப்போன

எலும்புக்குருகள்-

ஆய்வாளர்களின் கைவிரல்களில்

எப்போது புதைந்தார்கள்

ஏன் புதைந்து போனார்கள்

என்பவை வினாக்குறிகளாய்

விடை தெரியாமல்

கண் முன்னே விரிந்திருக்கும்

(மண்ணறைகளில்)

ஆடைகளை மாற்றுவது போல

பற்பல முகங்களையும்

கண்டு பிடித்து விட்டேன்.

வீட்டிலுள்ள போது தெரியும் முகம்

கதிரையில் கிருக்கும் வரை

காட்டிச் சிரிக்கும் முகம்

தெருவிலே கண்டு கைதக்கும் முகம்

(முன்னொரு காலம்)

புதுமைகளின் மார்புகளிலிருந்து

நஞ்சு வட்கிறது

இறைச்சிக் கடைகளில்

தொங்கும் கொழுப்புக்கிளில்

இரத்தம் உறையாத

மனித இதயங்கள்

தொங்கி அஸைகின்றன.

பினாவ்களைச் சுலவத்து

ஏச்சில் வடியும் நாக்களில்

ழுமி மட்டும் புதைந்து போயுள்ளது.

(மனிதன் பூப்பான்)

சாதிக்கத் துடிக்கும்
வெறும் மானுடப் பிண்டங்கள்
வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காய்
போராடப் போராட(த்)
தோற்றுப் போய்
தேயிலை செடிகளுக்காய்
உரமாகிப் போகும்.

(மணையகம்)

போர் மேகங்கள் தழுந்த
யத்த பூமியெங்கும்
பரந்து பாய்ந்தோடும்
நீர் வென்னம் எங்கும்
கொட்டில் - கூடாரங்களென
நிறைந்து நிற்கும்.
மானுடக் கூட்டங்கள்
துப்பாக்கி பிடித்த கைகள்
நேசமாய் கரங்கள் நீட்டிடும்.

(நேசக்கரண்கள்)

அவர் தொடர்ந்து ஏழுதி கவிதைக்கு வளம் சேர்க்க வேண்டும்.
சேர்ப்பார்.....நிச்சயம்.

(போய்ப்பு கூறினா)

பொருள்களைப் பற்றி சிரியாக விடுவதே என்னும் அறங்கு என்று அறியப்படுகிறது.

நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் கவிஞர்

-மேமன்கவி

நண்பர் க.மோகானந்தனின் கவிதைப் பிரதிகளை ஒன்று சேர்மீண்டும் ஒரு தடவை நதியில்லா ஓடம் என்னும் தொகுப்பு மூலம் வாசிக்க கிடைத்திருக்கிறது. அவரது கவிதைகளை அங்கங்கே வாசித்த பொழுது கிடைக்காத அனுபவம் ஒரு சேர்வாசித்தபொழுது கிடைத்தது.

ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும் படைப்பு ஏதோவொரு அனுபவத்தையோ குரலையோ கொண்டதாக இருக்கும்.

யோகானந்தனின் கவிதைகளின் உருவத்தைப் பொறுத்தவரை அவருக்குரிய பாணியில் தனக்கான கவிதைப் பிரதிகளை எழுதிச் சென்று இருக்கிறார். இந்தத் தனித்துவப் பாணி என்பது நல்லீன கவிதை உருவத்தைப் பொறுத்தவரை தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவும் தேவையாகவும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு படைப்பாளியும் தன்னிலை சார்ந்தும் அவர் சார்ந்த சமூகம் சார்ந்ததுமான அனுபவங்கள் அவை சார்ந்த உணர்ச்சிகள், உணர்வுகளைப் பதிவு செய்வது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

உலகத் தமிழ் சமூகத்தின் அனுபவங்கள் பிரச்சினைகள் என்பது கடந்த நூற்றாண்டுகளில் அனுபவங்களில் இருந்து வேறுபட்டு இருக்கின்றன. பொதுவானவையாக இருப்பினும், வேறுபாடுகள் என்பது அந்தந்தப் படைப்பாளிகளின் எடுத்துரைப்பு நிர்ணயக்கின்றது. இந்த எடுத்துரைப்பு முறைமை என்பது ஒருமையாலும் திறனாலும் மாறுபடுகிறது.

இங்கு நாம் குறிப்பிடும் யோகானந்தனின் கவிதைகள் தரும்

அனுபவம் என்பது அவரது கவிதையின் உள்ளடக்கம் சார்ந்தாக இருக்க, அந்த அனுபவங்களை வித்தியாசமான எடுத்துரைப்பு மூலம் முன் வைக்கும் எத்தனிப்புகளாக இருக்கின்றன.

நண்பர் யோகானந்தனின் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரை அவரது உள்ளடக்கத்தின் உள் குரலாக இருப்பது என்னவென்றால், கடந்த காலங்களில் சிறப்புகளாக இருந்தவைகளை இழந்து நிற்கும் ஏக்கழும் அவற்றை மீளப் பெறவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் அவருடைய பெரும்பாலான கவிதைகளில் இருப்பதைக் காணலாம். இவற்றில் மனிதர்களும் அடங்குவார்கள். இந்த ஏக்கழும் எதிர்பார்ப்பும் உலகளாவிய மனித குலத்தின் ஏக்கமாகவும் எதிர்பார்ப்பாகவும் இருக்கிறது. அதனால்தான் அதுவே உலகளாவிய பிரதிகளின் நவீனக் கவிதையை ஒரு நேர்கோட்டில் சந்திக்க வைக்கிறது. நண்பர் யோகானந்தனின் கவிதை எத்தனிப்புகளில் இந்த உலகளாவிய தன்மை வெளிப்பட்டு அவரை இன்றைய கவிஞராக ஆக்கி இருக்கிறது..

கவிதை எத்தனிப்புகள் என்று சொல்வது வித்தியாசமான முறையில் தன் அனுபவங்களை முன் வைக்கும் முயற்சி என்பது தான். உதாரணத்திற்கு மழைக்காலத்தைப் பற்றிப் பேசும் கவிதையில் இறுதியாக அம்மா மழை நீரைச் சேமிக்கும் செயலைப் பற்றிப் பேச வரும் பொழுது

இழுகும் கூரை நீரைப் பக்குவமாய்

எனது தாய்

பாத்திரங்களில்

வாங்கிக்கொண்டிருந்தாள்..

அதாவது சேமித்துக் கொண்டிருந்தாள். என்பதை வாங்கிக் கொண்டிருந்தாள். என்று முடித்திருப்பது சிறப்பாக இருக்கிறது. வாங்கிக் கொண்டிருந்தாள். என்ற சொல்லாடலுடன் முடித்திருப்பது மூலம் அக்கவிதை முடிந்த பின்னும்

மேலும் இந்தக் கவிதையைத் தனது கவிதையாக வளர்த்துக் கொள்வதற்கான இடத்தைத் வாசகர்களுக்கு தருகிறது.

அதைப் போல் அதே கவிதையில் மழையின் அழகை ரசித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது

என் தலைக்கு மேலே

காற்றில் உதிரும் சருகுகளாய்

துப்பாக்கியிலிருந்து பிறக்கும்

இரும்பு சன்னங்களாய்..

மழைத்துளிகள்

சிந்திச் சிதறுகின்றன.

என்றதாய்க் கடந்து போன போர்ச்சுமூல் வாழ்வியல் சார்ந்த உருவகம் எட்டிப் பார்ப்பது. என்பது நமது அழகியல் ரசனை சார்ந்த நமது மனோநிலையைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறாக நண்பர் யோகானந்தனின் இத்தொகுதியில் அமைந்துள்ள பல கவிதைகளில் அத்தகைய தெறிப்புகள் இருப்பதைக் காணலாம். அத்தகைய கவிதைகளைப் பற்றி விரிவாகப் பேசலாம். விரிவாக்கி அப்பணியினை வாசகர்களிடமே விட்டு விடுகிறேன்..

இத்தகைய தெறிப்புகள் நிறைந்த கவிதைகள் பலவற்றை நண்பர் யோகானந்தன் தரவேண்டும். அப்படி அவர் தருவார் என்ற நம்பிக்கையை நதியில்லா இடம் எனும் இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் ஏற்படுத்துகின்றன.

உங்களோடு...

-கனககுரியம் யோகங்நஞ்சன்

வானத்தை நோக்கி என் கவிதைச் சிறகினை அகவை ஒன்பதில் பின்னர் விரித்திருக்கிறேன். கவிஞர் என்பவன் சிலர் சிரிக்கும் போது தானும் சிரிப்பவன் ஆகவும், அழுகின்ற வேளை அழுகின்றவானுமாகின்றான்.

இதய ரணங்களை மயிலிறகால் வருடுவது போல் என் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. பிரசவ வேதனைகளுக்கு மத்தியில் என்னுடைய நான்காவது கவிதை நூல் பிரசவம் நடந்தேறியுள்ளது.

இன்று உங்கள் முன் நால் என் கவிதைகளை அச்சு வாகனம் ஏற்றி வீதியில் உலா விட்டிருக்கிறேன். எண்ணங்களில் பிறப்பெடுத்தவையும், அனுபவ பட்டறிவும் பாடுபொருளாய் அமைந்துள்ளன. போர்க்கால நினைவுகளை முடிந்தவரை மனித அவலங்களை சொல்லியிருக்கிறேன். இக்கவிதைகள் அவலங்களில் பிறப்பெடுத்தாலும், மகிழ்ச்சியில் தினைத்து போனவை.

என் னில் முனைத்த அவலங்களை நீண்டகாலமாக தாங்கிப்பிடித்தபடி வாழ்ந்திருக்கிறேன். கவிதைப் பொருள் விளங்குமாப் போல் என் கவிதைகள் எனிமை கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. கவிதை தொகுப்பை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்க பல வருடங்கள் தவமாய்த் தவம் இருந்தேன். காலக்கணி பறிக்க பொறுமையோடிருந்தேன்.

அழுத நினைத்தாலும் ரணங்கள் என் முயற்சிகளுக்கு பெரிதும் தடை போட்டன. மொழி இறுக்க இருக்குகளில் சிக்கித்

தவிக்காமல், சுதந்திரமாக சொற்களை நடயாட வைத்துள்ளேன். அந்த வகையில் எனது நான்காவது கவிதை நூலாக நதியில்லா ஒடத்தை நகர்த்தியிருக்கிறேன்.

இம்முயற்சிற்கு தோன் கொடுத்து, இந்த நூலை அழகிய முறையில் வடிவமைத்து தந்த, மேமன்கவி அவர்களுக்கும், இந்த நூலுக்கு அழகியதொரு அணிந்துரையை கொடுத்து உதவிய நாடறிந்த ஏழத்தாளர் நந்தினி சேவியர் அவர்களுக்கும், நூலாசிரியர் அறிமுகத்தை சீராய் அமைத்துத் தந்த வைத்திய கலாநிதி அ.ஸதீஸ் குமார் அவர்களுக்கும், மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

மேலும், இக்கவிதை நூல் சிறப்பாக வெளிவர உதவிய அணைவருக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். இதுவரை காலமும் எனது கவிதை முயற்சிக்கு கைகோர்த்து நின்ற வாசகப் பெருமக்களுக்கும், நன்றி கூறுவதோடு தரமான விமர்சனங்களை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கிறேன்.

கி-ரங்காஷதூ, கி-அபந்தர்ஜ்ஞ மங்காஷ
கா-நா-நா-பா-நா-நா- கி-உ-உ-கா- பா-
க-க-க-க-க-க-க-க-க-க- க-க-க-க-க-க-
க-க-க-க-க-க-க-க-க-க- க-க-க-க-க-க-

ஸ்ரீவீராந்திரம் பாய்ச் சுவாமியார் காவுர்த்திரம், வெங்கள்மீது
 நான்பினிடை காலை துவக்க நூலாக்காடு நூலாக கிளையும் குறித்
 தொப்பில்லூபினிடை துவக்க குறித்
உன்னே.....
 யமிழுட கொடி கூடி நூலாக்காடு நூலாக்காடு
 குறித் தொப்பில்லூபினிடை நூலாக்காடு கூடி நூலாக்காடு கிளையும்
 குறித் துவக்க குறித்தொப்பில்லை நூலாக்காடு கூடி நூலாக
 குருட்டு நூள்-17, மழலை-20, முன்னெரு காலம்-22,
 மெளன இரவுகள்-24, வாழ்க்கை முட்கள்-25, புதைந்து பேரன
 மானுடம்-28, மனிதன் பூப்பான்-29, கனவுகள்-30,
 காலமுட்கள்-32, தாயக நினைவுகள்-33,
 என்னைப் புதைத்து விடுஸ்கள்-35, இரவுகள்-37,
 ஏரம் காயலில்லை-38, புதிய சூடுகள்-40,
 புதுவைக் கலீஞன் ரீ-42, விஷமழை-45,
 நேசக்கரங்கள்-47, காத்திருப்பு-49, நிழல் வாகை மரம்-51,
 தென்றலை முகர்ந்தபடி-52, முதுசங்கள்-54,
 அன்பு மகனுக்கு-55, மண்ணும் ரீரும்-58,
 மரண பயம்-60, நதியில்லா ஓடம்-62,
 மாற்றம்-64, அந்திநேரம்-66, மலையகம்-68, கலைதை-70,
 சயம்வரம்-72, விடியல்-76, மாற்றம்-77, இனிய வதனம்-79,
 தமிழ்மொழி-80, நட்பு-82, அதிசயம்-83, துயரங்கள்-85,
 தாய்மை-87, மனப்பெப்படகம்-89, மரங்கள்-91
 ,மழைக்காலம்-92, பண்டிகைகள்-94,
 என் கண்கள் மட்டும்-96, பிறப்பு-97, மண்ணறைகளில்-99,
 என்ன அதியசம்-101, எதிர்கால பூநீலங்கள்-103

அருட்டு நாள்

அனுமனின் தீயால் கூடுதல் நோலம்
 வெந்து போன தேசம் கூடுதல் நோலம்
 பகைமையினை கூடுதல் நோலம்
 கொடிய தீக்கரங்களால் கூடுதல் நோலம்
 வேதனைகள் ஓங்கி ஓவித்தன கூடுதல்
 அகவைகள் பல கடந்தாலும் கூடுதல்
 அவலங்கள் முழுமையாய்த் தீரவில்லை.

 மயக்கம் தரும் மாலை நோலம்
 மானுட உறவுகளை கூடுதல் பிரதிக்கல்
 ஊழமைகளாக்கினா. நோலம் கூடுதல்
 வக்கிரங்களின் கொடுமை கூடுதல்
 மண்விட்டு மக்களைத் துரத்தியது
 அன்று மலர்ந்த குழந்தைகள் நோலம்
 மெய்மறந்த முதியவர்கள் நோலம்
 போக்கிடம் தெரியா பெண்மை நோலம்
 கண்ணில் பட்டதை தூக்கிக் கொண்டு நோலம்
 நிலம் பிரிந்த நாள். நோலம் கூடுதல்

 ஓடும் பாதையில் நோலம்
 குருதி மண்ணில் தெறிந்த நாள்.

சம்பூர் மண்ணின் துளியின்
 கருவறைகளை சிதைந்த
 இரக்கமில்லா குருட்டு நான்.
 குருதியும் கண்ணிரும் வடிய
 உயிரற்ற உடல்கள்
 உறவுகளெல்லாம் சிதறிய நான்.
 பறவைகள் கூடுபோகும் நேரம்
 மின்னல் இல்லாமலே
 இடியோசைகள் -
 அக்கினிப் பூக்களெல்லாம்
 பல்குழல் பாம்புகள்
 துப்பித் தீர்த்தன.

வானமில்லா ஊர் தேடும்
 கோழிக் குஞ்சுகளாய்
 அப்பாவி மாந்தர்கள்
 மாவட்டம் விட்டு மாவட்டம்
 தேடிச் சென்ற நான்.
 பிணக் கல்லறைகளையும்
 இடுகாடுகளையும்
 வாழ்விடமாக்கிய கொடிய நான்.
 அரிசியும் பருப்பும் பெற

நதியில்லா

வரிசை வரிசையாய்
கையேந்தி நின்ற நாள்
கழிவறைகள் இன்றியே
கவலையாய்
கழிந்து போன நாள்.

ஆறுதலாக நேசக்கரம் நீட்டிய
மனித நேயங்களை
காட்டிச் சென்ற நாள்.
இனைப்பாற மீண்டும்
தாய்மன் கிடைத்த போதும்
நினைவுகளை நெஞ்சம்
மறக்காத நாள்.

2005

ஏனும்பூது காத்து
முடிவாக பங்குத ஸ்ரீ-
ப்பற்றி சுதாஷ்யது
பங்குதை சுதாஷ்ய நஞ்சி

ஏவிரிசும்புக்கு சஞ்சுப
வடிவில் சுதாஷ்யது
ஸ்ரீப்பங்கு

மழலை

இரவின் சுக்க கதைகள்
 இதயத்தில் பிறக்கும்
 உறவில் பூக்கும் பூ
 உதிரத்தில் உள்ளசையும்
 மழலைப் பிஞ்சு
 இறைவனின் மழலைவரம்
 பருவக் காட்டில்
 சட்டெண விரியும்
 பருவப் பூக்கள்.

 இனமையின் அசைவுகளால்
 இடப்பட்ட விந்துக்களின்
 அறுவடை நாற்றுக்கள்
 பனிக்குளிரின்
 பூத்துக் குலுங்கும்
 உயிர் குறும்பு காட்டும்
 குழந்தைச் சிற்பம்
 நெஞ்சு வீச்சின் புதையல்.

 பருவ இடைவெளியில்
 தேவதைகள் போடும்
 ஆசைப்பூட்டு

ஏங்கெங்கும் முனை முளைச்சீலை

துருவத்தில் ஏற்றிய தீபம்.

துருவங்கள்

இணைந்து செய்யும்

செல்வத்தின் அடையாளம்

சிற்றின்பம் பெற்றுத் தந்த

சிப்பியில் பிறந்த முத்து.

2006

ஏங்கெங்கும் மூரிக்கு

ஏங்கெங்குமிருந்து ஏங்கும் ஏங்குமிருந்து

ஏங்கெங்குமிருந்து ஏங்கெங்கும் ஏங்கெங்குமிருந்து

ஏங்கெங்குமிருந்து ஏங்கெங்குமிருந்து

முன்னொரு காலம்

முன்னொரு காலத்தில்
 மனதால் சிரித்தார்கள்
 கண்களில் வருஞ்சனை தெரியவில்லை.
 ஆனால் இன்றைய காலத்தில்
 வாயைப் பிளந்தபடி
 பற்களைக் காட்டிச் சிரிக்கிறார்கள்.
 பற்கள் மாத்திரம் புன்னைக்கின்றன
 குளிரால் விழைத்த கண்களினால் - என்
 நிழலைத் துருவித் தேடுகிறார்கள்.

பழைய காலம் ஒன்று இருந்தது
 நெஞ்சங்கள் தாமே கைகுலுக்கும்
 ஆனால் இன்றோ -
 நெஞ்சம் சேராமல் கைகுலுக்குகிறார்
 இட்கைக்கோயா - என்
 முதுகைத்தடவி குறிவைக்க
 வலக்கையோ
 போலிச் சம்பிரதாயங்களுக்களுக்காய்
 மனம் ஒன்றுபடாமல் கைகுலுக்கிக் கொள்ளும்
 ஆடைகளை மாற்றுவது போல
 பற்பல முகங்களையும்
 கண்டு பிடித்து விட்டேன்.

வாழ்க்கை முடிவே சொல்லுதல் எனவே

வீட்டிலுள்ள போது தெரியும் முகம்
 கதிரையில் இருக்கும் வரை
 காட்டிச் சிரிக்கும் முகம்
 தெருவிலே கண்டு கதைக்கும் முகம்
 உதவி செய்ய வேண்டுமெனக் கருதி
 ஒதுங்கிச் செல்லும் முகம்
 புகைப்படத்திற்காய் காட்டும் புன்னகையாய்
 அவ்வவ் முகங்களுக்காய்
 புன்னகை புரிய பழகிவிட்டேன்
 பேசிய வார்த்தைகளை
 பிறர் சொல்லக் கேட்ட போதும்
 மனதை அடக்கி போலியாய் (ச) என்று
 சிரிக்கவும் தெரிந்து கொண்டேன்
 போவி உலகிற்காய்
 சிறப்பாக நடிக்கவும் கற்றுவிட்டேன்.

2007

மெளன இரவுகள்

ஏங்கள் பூமியின் வேர் கொண்ட மரங்கள் கனிகளுக்குப் பதிலாக யானைகளையே பிரவசம் செய்கின்றன. முகம் தெரியாதபடி - மெளன இரவுகளை கிழிந்துந் தொங்கவிட்டபடி மனிதர்கள் யாசகர்களாய் வீதியெங்கும் அலைகிறார்கள்.

முகம் காட்டி முழுநிலவு சிரித்து குதூகலிக்கிறது மனிதம் பலவீனப்பட்டுள்ளது மிருகங்களுக்காய் பயந்து போன வாழ்வு பறவைகளின் நீட்சியாய் விரிந்து போகின்றது.

2008

வாழ்க்கை முட்கள்

வாழ்க்கை முட்களில் வரிசுவதி என்றால்
 விழுந்து குத்துண்டு பொய்ச் சப்பிட்டாலே
 இரத்தம் சிந்துகின்றேன் யோபி குசிர்தி
 அருகிலிருந்து துடைத்தெடுக்க உபாகங்
 யாரும் இங்கில்லை. நீ மாயி பிள்ளை
 மாநாடு செய்திவரிக்கீழ் கால்குழங்
 அந்தகாரப் பொழுதில் கிளிமிழுபரி திரும்
 வெளிச்சம் என்மேல்பட
 டடல் முறுக்கேற கிளிக்குக்குப்பிள்ளை
 மனக் குழந்தை கண்ணீர் வடிக்கிறது.
 ஆறுதல் பாலுக்காய் கிளிக்குப்பிள்ளை
 இழுந்த கைகளை நீட்டுகிறேன். நீ கிளை
 தேசத்தின் நெருப்பிலே கிளைப்பிள்ளை
 குளிர்காய்ந்தபடியே
 பலர் அங்கே குந்தியிருக்கிறார்கள்.
 மென்மையான மெழுகில் கிளைப்பிள்ளை
 இதயக் கனவுகள் கரைகின்றன. கிளைப்பிள்ளை
 சுதந்திரக் காற்றைச் கிளைப்பிள்ளை
 சுமந்து செல்லும் மேகங்கள் கிளைப்பிள்ளை
 சோபை இழுந்தபடியே கிளைப்பிள்ளை
 சோகத்தால் விம்முகின்றன. கிளைப்பிள்ளை

வெள்ள இவுகள் ஸ்கப்பு கணக்கும்

காலத்தின் நெற்றியில்
இலட்சியப் பொட்டிட
உதிர்ந்து போன மலர்களாய்
மானுடச் சருகுகள்
முடங்கிப் போய் கிடக்கின்றன.
வாழ்க்கை முட்களெல்லாம்
குருதி பொழிகின்றன.

மலையிடுக்குகளில்
மலர்ந்து நிற்கும்
தேயிலைச் செடிகள் கொண்ட
பனித் திவலைகள் சிந்தும்
மலையகம் செல்லும் வேளை-

செடிகளைத் துளாவும்
கண்ணீர் மழைத்துளிகள்
கண்கள் வரை வந்தே
காய்ந்து போகும்
நான் அதிகமாக
நட்புக் கொண்டவர்களெல்லாம்
இதயத்தை இறுக்கிப் பிடித்தபடி
மரணித்துப் போகிறார்கள்.

வெள்ள புதுப்பிழை காபி இல்லை

புதுப்பிழை வருபுதலிலிருந்து
நான் வைகிறை நான்கூத்தும் சுமியுடு
காலதேவனின் வைகிறை தூப்புக்கால
கணக்கெடுப்பிலே வைகிறை பொதும்
செலவுக்கணக்களாய் வைகிறை இலை
அவர்களின் உயிர்கள் வைகிறை காபி கூங்கலை
அதனால் - என் வைகிறை குறைவிலிரும்
பாதைகள் நெரிசலாகி வைகிறை காபி கூங்கலை
நீட்சியடைந்த பின்பு வைகிறை காபி கூங்கலை
தூரமாய் போகின்றன.

சுரிந்து கிடக்கும் வைகிறை மாண்புக்கும்
மலைச்சாரல்களெல்லாம் வைகிறை மாண்புக்கும்
சாவுகளையும் - வைகிறை மாண்புக்கும்
சங்கதிகளாக்குகின்றன.

கிள்ளைகளில் அகப்படும் வைகிறை மாண்புக்கும்
தேயிலைக் கொழுந்துகளாய் வைகிறை மாண்புக்கும்
மனித உயிர்களும் வைகிறை மாண்புக்கும்
பறித்து முடிகின்றன.

2009

2009

புதைந்து போன மானுடம்

இரவின் வேதனைகள்
 அசையாத காயங்கள்
 வதைப்படு முகாம்களில்
 கல்லாய்ப்போன துண்பங்கள்
 குருதி மணக்கும் பூமியில்
 புதைந்து போன மானுடம்
 விழுதிலிருந்து விழும் விதைகளே
 என் வழிகாட்டிப் பறவைகளே
 குறுகிப்போன இதயத்தை மன்னியுங்கள்
 நெருப்பைத் தொடுக்கிறேன்
 தென்றலாய் நினைக்கின்றேன்
 கரடுமுரடான பாதைப் பயணங்கள்
 கண்ணுக்கெட்டும் தூரத்தே
 விடியல் கண்முன்னே தெளிகிறதே
 பச்சையமற்ற உடற்குழந்தைகள்
 பார்வையிழந்து போன பூமித்தாய்
 நிச்சயமில்லாத வாழ்க்கை ஓடுபாதைகள்
 இறுதிவரை வாழ்ந்திருப்போம்
 உறுதியிலே நினைத்தவர்களாய்...

நன்றி -நீங்களும் எழுதலாம்-2013

மனிதன் புப்பரன்

புதுமைகளின் மார்புகளிலிருந்து
 நஞ்சு வடிகிறது
 இறைச்சிக் கடைகளில்
 தொங்கும் கொழுக்கிகளில்
 இரத்தம் உறையாத
 மனித இதயங்கள்
 தொங்கி அசைகின்றன.
 பிணங்களைச் சுலவத்து
 எச்சில் வடியும் நாக்களில்
 ழுமி மட்டும் புதைந்து போயுள்ளது.
 இரவும் - பகலுமாய் அவனுக்காய்
 கண்கள் வடிக்கும் கண்ணீரில்
 வான மண்டலம் மூழ்கிலிட்டது.
 பெண்குநியும் கருவறையுமின்றி
 சுயத்தில் வெளிப்படும் சுக்கிலம்
 ஒரு மலரின் மேல் விழுகின்றது.
 மலர்களே இனிமேல்
 மனிதனைப் பிறப்பிக்கும்
 மலர்களிலே மனிதன் பூப்பான்
 நம்பிக்கை மட்டும் மாறாயல்
 அவன் மென்னமாய்(க்)
 கண்களை மூடுகின்றான்.

2009

கனவுகள்

வெண்பனி மூட்டங்கள்
 விரைந்தோடுகின்றன
 நிரவிப் பரவும் குளிரிலே
 மலை இடுக்குகள்
 செய்வதறியாது திகைக்கின்றன.
 பனித்துளிகளைத் தாங்கியபடியே
 ரோஜா இதழ்கள் நண்கின்றன.
 தனிமையை நினைகையில்
 அர்த்தங்கள் முகிழ்கின்றன.
 விரவிப்படரும் கருமையிலே
 இனிய மாலை மறைகிறது.
 கண்ணீர் மழையில்
 தினம் தினம் குளிந்து
 விறைத்துப் போன
 இதயங்களாய்
 என் நினைவுகள்
 மண்டைக் குழியிருந்தவாறே
 மரம் கொத்தியாய்
 குடைத்தெடுக்கின்றது
 விழியலைத் தேடியபடி

உயிர் குணவுகள்

ஈக் பழங்கு

குற்றப்புதலை சுநிதைத்திலிருந்து நூலுக்கு
விடுவிடுமெடு என்கிடுமெடு மாஷி மாஷி
நூல் பாக்கங்குருப்பு கூறுவிடுமெடு
விளக்கிலே விடுவிடுவிடுவிடுவிடுவிடுவிடு
மாண்டுபோன மிக்க நூல் குாவுவிடுவிடு
விட்டில் பூச்சிகளாய் கூப்பானு கூறுக்கு
மலருமுன்னே — விடுவிடு ப்பகங்கு
நினைவுகள் கருகுகின்றன விடுவிடு
பாவம் சொல்லி (ப்) விடுவிடு
பரிணாமம் கொள்ள விடுவிடு
உடலற்ற முண்டங்களாய் விடுவிடுமிகு
மனித வாழ்வு விடுவிடுவிடுவிடு கூறுக்கு
சிறைத்து போகிறது.

2010

நூலுக்கு விடுவிடுவிடு கூறுக்கு கூறுக்கு நூலுக்கு
விடுவிடுவிடு குாவுவிடுவிடு குாவுவிடு கூறுக்கு கூறுக்கு
தாடு குாவுவிடுவிடுவிடு குாவுவிடு கூறுக்கு கூறுக்கு
வெள்ளுவிடுவிடுவிடு குாவுவிடு கூறுக்கு கூறுக்கு
ஏப்பாரிடி விடுவிடுவிடுவிடு குாவுவிடு கூறுக்கு
நூல் குாவு குாவுவும்புதி கூறுக்கு கூறுக்கு
வெள்ளுவிடுவிடு கூறுக்கு கூறுக்கு கூறுக்கு
பாக்கின் விடுவிடு
உண்டுவிடுவிடுவிடுவிடு

1102

காலமுட்கள்

விஞ்ஞான வெளிச்சத்தில் உலகம்
 தினம் தினம் விடிகிறது-அண்ட வெளியில்
 மின்னல் கீற்றுக்களாய் மாற்றங்கள்
 முகத்தை முகம் பார்த்துப் பேச்சுகள்
 முடிவில்லாது தொடர்கின்றன
 ஆய்வுக் குழாய்களில்
 அன்பைப் பிறப்பிக்க முடியவில்லை.
 மரபணுச் சோதனைகளும்
 மருத்துவத் சாதனைகளும்
 மாண்புவிட்ட மனிதத்தை
 உயிர்ப்பிக்கத் தெரியவில்லை.
 எங்கள் அறிவையெல்லாம்
 அவஸ்தைகளாக்கியபடியே
 கால முட்கள் நகர்கின்றன.
 கூட்டுப் புழுக்களாக்கியபடியே
 வாழ்வு கழிந்து போகின்றது.
 நெஞ்சுக் குழிருந்தபடியே
 வார்த்தைகள் முடிந்து போகின்றன.
 உழுத்துப் போன இதயங்கள்
 தொங்கியபடியே பாசங்கள்
 விஞ்ஞானச் சூட்டில் கூட
 இதயம் கூட மாறவில்லை.

2011

தூயக நினைவுகள்

எங்கும் பனித்திவலைகள் சிந்த
 இரவை பகலாக்கியபடியே
 மானிட விழுதுகள்
 பிரான்ஸ் தேசத்தில் ஊன்றுகின்றன.
 விசித்திர பூழியை
 நினைத்துப் பார்க்கையில்
 சுக உலகின் ஆழத்தே நான்
 தெளிவாய் எதையோ உணர்கிறேன்.
 தாய் மண்ணிலிருந்து விரட்டப்பட்டோம்
 சுற்றிச் சுற்றிச் சூழன்றபடியே
 புகலிடம் தேடியே பிரிந்து வந்தோம்.
 குளிர் காற்று
 வந்து ஏழுப்பி விட்டது.
 மொழி மாறி வந்து நின்ற போதும்
 தமிழ் மணம் மாறாக
 குழந்தையாய் நாய்
 பாலுக்காய் அழும் போதினிலே
 தாய்த் தமிழ் பேசியபடியே நாம்
 வெண்பனிப்படலம் பூழியை மூட
 கம்பளிப் போர்வையில் மேனி நடுங்கினும்
 நான் தமிழ் அழுகை மறந்ததில்லை.

பள்ளிகள் தோறும்
 தண்டமிழழுழக்கம்

வெளுடன்

நூலாகவே கயாகி

விடுதலை வழி சினமில்லை வருப்பு
 தொடர்வாசம் விடுதலை
 பார்வைகள் தோறும் பின்னால் பின்னால்
 கண்களின் தெறிப்பு விடுதலை

குத்தும், பாட்டும் சங்கதி சொல்லும்
 சிறுவர் பள்ளியில் பொதிகைத் தமிழாம்
 வைகறை நிலவு வாசலில் விழுந்தது
 இதயங்கள் ஊடே வழிந்து மறைந்தது
 பன்னீர்ப் பூத்கள் மலர்ந்து மணந்தன
 மேகக் கூட்டமோ மிதந்து சென்றது
 நேசத் தமிழை நினைந்து வளர்ந்தது
 மணிக்கூட்டு முட்களில் வாழ்வு கழிந்தது
 தாயக நினைவுகள் கிளர்ந்து எழுந்தது.

வழி வழித்து போவின்கூட பாயுதமுக்கு
 விடுதலை விடுதலை வழி பாக்குப்பு
 பிரான்ஸ் தேசத்தில்வாசிக்கப்பட்டது-2014

விடுதலை விடுதலை வழி பின்னால்
 விடுதலை விடுதலை வழி பின்னால்
 விடுதலை விடுதலை வழி பின்னால்

2011 விடுதலை விடுதலை விடுதலை

என்னைப் புதைத்து விடுங்கள்

நான் மாண்டு போனால்
 என்னை -
 கற்குடாக் கடலோரம்
 புதைத்து விடுங்கள்.
 தலையோ காலோ
 எந்தப் பக்கம்
 இருந்தாலும் சரி
 மரபுகள் மாறாதபடி
 மூடிய தரையில்
 சிறுபுல்லாய் முளைத்திடவும்
 சிறுக சிறுக வேர்பரப்பி
 மண்ணின் துகள்களில் -
 ஸ்பரிசம் செய்யவும்
 ஒரு கைப்பிடி புழுதியாய்
 உருகி - உருகி
 மண்ணோடு கலந்து
 கரைந்து
 மறைவதும் போவதும்,

அழிந்து போன தேசத்தின்
 புல்லின் நுனியில் -

ஈகம்புரே கூட்டுறை ப்ராண்மூர்

உருண்டு புரஞும் பனித்துளியாய்
 ஓட்டி உறவாடினால் போதும்
 நான் மீண்டும் ஒருதடலை
 தீப்பறவையாகி
 பிறப்பெடுத்து விடுவேன்.

2018

ஏன் எனினும்படியானாலும்,
 அனாதை பூதை அனாதையானாலும்
 நீங்க வட்டமே பிரத்தினிடையாலும்
 சூத் தமிழ் தமிழ்நாட்டு பார்த்துமே
 நீங்க வட்டமே பிரத்தினிடை நூலில் தமிழ்
 நாடு தமிழ்நாட்டினில்லாத நிலையை
 முறையிலி சுரியூர்
 பாய்ந்து வரிசை நூல்
 திரு. ச. திரு. ச.
 பூதை பூதை பூதை பூதை 2018
 நீங்க வட்டமே பிரத்தினிடை
 நீங்க வட்டமே பிரத்தினிடை

ஈகம்புரே கூட்டுறை ப்ராண்மூர்
 - விழிரினங்கு ஸ்ரீமதை

இரவுகள்

வேலையோக ஸ்ரீ

அன்று பிறந்த அணில் குஞ்சாய்

உடலை வளைத்து

முறுக்கேற்றிக் கொள்கிறேன்.

மெல்லிய பனித்துளிகள்

என் இதயத்தில்

மேலும் கீழுமாய் உருள்கின்றன.

கடந்த இனிய இரவை

எத்தனை தடவைக் சொல்வது

எழுதி எழுதி பேணாக்கள் தீர்ந்தும்

இரவு மட்டும்-

மாறாததாய் நிலைத்திருக்கும்

இந்த இரவுகள்

எப்பொழுதும் பகல் பொழுதால்

வஞ்சிக்கப்பட்டவையே

விசவாசத்தால் அழிக்கப்பட்டு

சுயமிழுந்த இரவுகள்

கனவுகள் வந்து

திகில் கதைகள் பேசிய இரவுகள்

சோர்வடையவைத்து

முகாரி பாடிய இரவுகள்.

2010

ஞரம் காயவில்லை

மாந்து சிளை காஷி முக்கீழ்
நேற்றப் போல் இருக்கிறது
 கண்களில் சரம் காயவில்லை.
 படகில் ஏறிப் பயணித்தனர் பயின்வரி
 விழிப்பறவைகள் கீல்வகை நூ
 முதூர் நோக்கி கீல்வகை வழவு
 நிமிர்ந்தபடி விழித்திருந்தன.

மனித இறக்கைகளின் பை நீலம் நீலம்
 மயிர்க்காம்புகள் தோறும் படிபை முழு
 செருகி வைக்கப்பட்ட மாந்து மாந்து
 இதயக்கனதிகள் கூத்து கூத்து
ஒரு கணம் - கூத்து கூத்து
 நாலைகளை நினைத்தபடி பைகளிலிருந்து
 கண்களை படரவிட்டன மாந்து மாந்து
 வானமும் நன்றாய் வெளித்திருந்தது
 அலைகள் அந்தரங்கத்தை மாந்து மாந்து
 மறைத்தபடி எழுந்து போயின.
 கடலைல் கூத்து மாந்து மாந்து
தழ்ந்திலைக் கைதியாய் யானம் நீங்கவு
 படகின் சாளரங்கள் -
 கடலைலையை உள்வாங்கின.

நீலகுளம் பார்த்து

தீக்குமுக்காடிப்போன
மனிதம் சூழ்வில் உறைத் தொல்லை
படகு கவிழ்ந்தது
கரையைத் தொடாமலேலூலை விளக்கும்
ஆழந்தேடியே அமைதியானது
விண்ணனை உடைத்தெறியும் பார்த்து
அவலக் குரல்கள் யாவும்
மலையிடுக்குகளில் பார்த்து
மெளனித்துப் போயின
உறவுகளின் ஏக்கங்கள் பார்த்து
தொடர்ந்த வண்ணமாய்... குடும்பங்கள்
உடைய முடிவை பார்த்து ஸ்ரீமத்து

(1993ஆம் ஆண்டு முதல் நடந்த படகு விபத்தின் 25 வருட நினைவையிட்டு அவ்விபத்தில் இறந்தவர்களுக்காக ஏழுதப்பட்டது.-26.01.2018)

நீலகுளம் பார்த்து
நீலகுளம் பார்த்து ஸ்ரீமத்து
நீலகுளம் பார்த்து விடுவை மாற்று
நீலகுளம் பார்த்து ஸ்ரீமத்து

புதிய கூடுகள்

இந்தத் தாய் மன்னின் மீது

கொள்ளலை ஆசை -

எத்தனை பேரை இழந்து

விழுங்கிய போதும்

தன் அழைக மட்டும்

இன்னும் இழந்துவிடவில்லை -

தன்னைத் தேடிய மக்களுக்கு

உதிர்த்தில் உணர்வையும் தந்தது.

தென்னனையும், பணையும்

தலையிழந்து நின்ற போதும்

வாழ்வின் பிடிப்பை மட்டும் ஓட்டியது

நாணத்தால் பெண்கள்

தலை குனிந்தத்தையன்றி

தலைக்குனிவை இந்த மன்

இருபோதும் பார்த்ததில்லை.

காணாமல் பேணோர்

ஆயுள் முடிந்து போனாலும்

வரவை மட்டும் எதிர்பார்க்கும்

அகலிகைகளின் சாபம் தீரவில்லை.

ஒன்றுகே க்ஷேத்ரம்

ஏழை மனிதர்களே
உங்கள் எலும்புகள்
உடைக்கப்பட்டுத்தான்
புதிய கூடுகள் கட்டப்பட்டன.

அக்கினிக் குஞ்சுகளாய்
விரைவில் வாருங்கள்

2017

நூல் நீற்றிவசேஷம் கிளக கூட
ஏன்பதை தனியுடையதென்றோ அலைத்துமிகி
நூல் நீற்றிவசேஷம் கிளக கூட
ஏன்பதை தனியுடையதென்றோ பொய்கிளகுந்தீ
நூலை நீற்றிவசேஷம் நீற்றிவசேஷமீலோ
நீற்றிவசேஷம் நீற்றிவசேஷம் நீற்றிவசேஷமீலோ

புதுவைக் கவிஞர் ரீ

உலகம் உன்னை வெளியே முழு
 நினைத்தபடியே சூப்புறை நூல்கள்
 கண்ணீர்ப் பூக்களை பொய்க்காலை
 தாரை வார்க்கின்றது. வாயு
 களத்தில் நின்றபடி நீ
 பூபாளம் பாடவில்லை வெளியே
 மாறாய் பரணி பாடினாய்
 நாளையும் நம்பிக்கையையும் வாயு
 பாட்டிலே பாடுபொருளாயின.
 கவிதை வரிகளால் - வெளியே
 உடலுக்கு உஷ்ணம் ஏற்றினாய்.

உன் வாயில் வரும்
 வெற்றிலை எச்சில் கூட
 வெண்பாக்களை பிறப்பித்தன.
 தீக்குச்சியாய் அணையாமல்
 கவிதைப்பூக்கள்
 எரிமலைகளாய்
 வெடித்துச் சிதறிப் போயின.
 பாரதி கட்டிய முண்டாசியில்லை
 முழுமையாய் வெழுத்துப்போன
 வெள்ளிக் கம்பிகளாய்

தலையின் மயிர்ப் போர்வை
 புலமையை நினைத்தாலே
 புல்வித்துப் போகின்றது.
 அவனின் எழுத்துக்கள்
 வெறும் புற்களெயல்லாம்
 ஆயுதமாக்கின
 பேனாக்களிலிருந்து
 தீம்பிளம்பு வந்தது.

விழுதலைக் கவிஞர்களில்
 அவன் மாத்திரம்
 விசித்திரமானவன்
 அவன் பிறப்பெடுத்தான்
 என்பதை நம்பமுடியவில்லை.
 மாறாக
 காலம் மாத்திரம்
 அவனை உருவாக்கித் தந்தது.
 நிமிர்ந்த நடையும்
 அஞ்சாத தன்மையும்
 மக்களை
 ஆராதிக்க வைத்துள்ளது.

நதியில்லா ஓடம்

அவன் கண்ட கனவு
 சுருங்கிப் போனாலும்
 ஒருநாள்
 அவன் கவிதைகள்
 வாழ்க்கை பெறும்
 அன்று உலகம்
 அவனைப் போற்றும்.

2011

மூத்த வயதிலிருந்துமிகு நவேந்திரி
 எடுத்துக் கொண்ட நதியில்லா நாலை
 நூலையெழுதி போனின்றை. காலை
 நீலாக்ஷ்மை அனைவருமின்கூவு சுங்க
 காலையிலூட்டுத்தான் சிகிச்சாக்காரர் நாலை
 நூலையெழுதினால் மூத்தை ஒத்தியிரு
 ஜெக்கார் சித்தி சீதாக்கா காலஞ்சில்
 பாதி விழை முன்னாலியிலை நாலை
 நூலையெழுதி நதியில்லா காலஞ்சில்
 வேஷ்விக் காலியை

விடுமறை

யிழூக் குருவிகள்

அழிந்து போய்

நீண்ட காலம்.

வண்டுகளின் ரீச்கார ஒலி

மெளனித்துப் போனது

மறை மேங்கள் கலைந்தோடி

உஞ்ண சுவாலைகள்

காற்றலைகளில்

மிதந்து வரும்.

வானம் குளிருக்குப் பதிலாய்

வரட்சி மேனம் கொட்டும்

மழைப்பாட்டுப் பாடத்திரிந்த

தவளைகள் மரணித்து விட்டன.

கெட்ட பூச்சிகளை -

கொன்று குவித்து வாழ

தலையாட்டி ஒணான்களில்லை

விரும்பிய அழுதமறை இல்லை.

உணவுகளே

வானம் விரட்டியடித்து விரட்டியடித்து விண மழையே தருகிறது.

கடவிள் ஓரத்திலிருந்து வானம் பின்து போகும் சத்தம் பிஞ்சப் பசுக்கன்றுகள் மாமரத்தின் வேர்களின் கீழ் இடியின் அதிர்ச்சியில் மென்மாய் இறந்து கிடக்கும்.

2017

ஊனிடப் பகுங்குளு மாணம் குடுபுகலி ஊவலி கீரும் குளிச்சிக்காப் புடுப்புப்பூவை கூடுமிக குத்திருந்து கூணமாக

— கூக்கிள்பு புக்கி மூட குத்தினது மூங்கலி கேள்கிள்கிளாகலு தப்பாயலைக் கொஞ்சி மூலைக்கு வரிச்சுக்கு

நேசக்கரங்கள்

கொட்டிந் தீர்க்கும்
 மழைக்கால இரவுகள் துப்பாக்கிகள் துப்பிய சன்னமாய்
 உடலில் பட்டுத் தெறிக்கும்.
 இருப்பிடங்களை விட்டு
 அலறியடித்து ஓடும் மனிதர்கள்.

யத்தம் தந்த எச்சங்களால்
 உடைந்த அவயங்களை
 தூக்கிப் பிடித்தபடி
 நலன்புரி நிலையங்களில் நிறையும்.

மனிதப் பூச்சிக்கள்
 சனாமி தந்துபோன அவலம்
 போதாத காலத்திற்கு
 வெள்ளம் வந்து சிதைக்கும்.

எத்தனை ஆறுதல் உதவிகள்
 மலையாய்க் கிடைத்தாலும்
 இதய ரணங்கள்
 என்றும் மாறவில்லை.

நோலாஹாக்காரி

போர் மேகங்கள் தூழ்ந்த
யத்த பூமியெங்கும்
பரந்து பாய்ந்தோடும்
நீர் வெள்ளம் எங்கும்
கொட்டில் - கூடாரங்களென
நிறைந்து நிற்கும்.

மானுடக் கூட்டங்கள்
துப்பாக்கி பிடித்த வைகள்
நேசமாய் கரங்கள் நீட்டிமும்.
வெளுக்கி விரிவாக்கும்போது

2018

ஒக்களில்லை பழங்கு
மூண்டி ஜாபவிடில்லை நிராக
ஏற்கின்றால் ஒத்தாய்
ஏனுக்குலம் கூழ்ம மாங்களி

ஒக்கில்லை சித்திரி மாங்களை
ஏழாக்குப்பாலி கூவாமலைய
ஒக்களில்லை பக்கி
வெளில்லாம் பூத்து

காத்திருப்பு

பொங்கி வந்த கவிதை
 புதுமொட்டாய் (க்)
 மூரத்தின் அடியில் கமிளியை கூறுவதை
 இனமையிலே - சப்பால்திருப்பாலை
 கருகிப் போனது.

இது புதுமை உலகம்
 பக்குவப்பட்ட காற்றை
 ஜூன்னலுக்குள் வந்த நிலவை
 தூரத்தே வைத்தே விரட்டிது.

இதயம் புதிய கால்முனைத்தே
 அசிங்கத்தை துப்பித் தள்ளியது.

கழுகுப் பறவையாய்
 சிறகுகள் வீரமாய்க் கிலிர்க்க
 மேகத்தை நோக்கியபடி
 பறக்கத் தொடங்கியது.

காற்றில் மிதந்துவரும் நினைவுகள்
 பெருமூச்சைப் பிரசவிக்கும்.

புற்றுக்கள்

முட்டைக் கோதினை உடைத்தே பொய்து
வெளிவரத் துடிக்கும் குஞ்சாய் -
காற்று வெளியிடையே - கூடுதலாயு
காலந்திற்காய்க் காத்திருப்பு பெரியவையை
புதிய மழைத் துளியாய் பொய்து சிறுக்
நிலத்தில் காலூரன்றும்.

2005 மீண்டும் வாழ்வதற்காக அப்போதுமேப்
நீரையில் விடங்கூடியதுமிகு நூல்களுக்கானாலும்
ஏனோல் ஏற்கும்படிகளிலிருந்தும் ஒருநாள்

2011 ஏற்காண்ணும்கூ யான் மொழி
நூலின்கூ ஸ்ரீபந்து குஞ்சம்பிளை

மீண்டுமையைப் ப்பறுமு
ங்குமினி க்கொண்டும் கூடுதலாக
ஏப்பால்க்காடும் எல்லாம்
ஒய்க்காடுமில்லை கூடுதுபை

ஒகுநாகமி ஏற்குமாகந்தும் கிருமிகு
நூல்க்கிழவுபி ப்பொக்காலூபுபி

நிழல் வாகை மரும்

நிழல் தந்த வாகை மருமே
 ஆரவாரமற்று அடங்கிப்போய்
 ஊரின் அடையாளமாய்
 மெளனப்பூ பூக்கிறாய்.
 நேற்றைய நினைவுகள்
 மெல்லிய மழைமேகமாய்
 கலைந்து போகின்றது.

யாருமற்ற -

தனியமாய்த் தெரியும் ஊரில்
 எப்படி நான் மட்டும்
 ஏகாந்த மிடுக்கோடு
 தனியே வாழ்வது?
 நானென் நானென் என்றபடி
 நினைவிடுக்குகளில்
 சிக்கித் தலிக்கின்றேன்.
 உன்னை சுற்றியிருந்தே
 கதைத்துப் பேசி கதைகேட்டு
 குதாகலம் அடைந்த காலத்திற்காய்
 காத்திருக்கிறேன்.

2006(இடப்பெயர்வு)

தென்றலை முகர்ந்தபடி..

இந்த வில்லுக்குளம்
நான் சிறுபராயம் தொடக்கம்
வந்து கரையில் மகிழும் குளம்
இந்த இனிய நீர்
காதோரம் கதைகள் சொல்லும்
குந்தியபடி நினைவுகள் அசையும்
தென்றலை முகர்ந்தபடி
இளவெயிலில் இன்புற்ற இடம்.

கண்களால் பேசிய இடம்
மாலை வெயில் மயக்கம் தரும்
தென்னைகள் அசைந்து குடைபிடிக்கும்.
நினைவுத் தாமரைகள்
இதயமெல்லாம் பூக்கும்
நட்புக் கலந்த பரிகாச் மொழிகள்
சில்லறைக் காசுகளாய்
சிதறிக் தெறிக்கும்
நீர்க் காக்கைகளாய் நினைவுகள்
எட்டிப் பார்க்கும்
அதற்கிடையில் நீல இருள்
இன்னும் இன்னும்
ரகசியம் உரைக்கும்.

அன்பு கல்லூர்க்கு

நீலகிரிக்கு

கும்மிருட்டு கொலுவேறும்
 துப்பாக்கிகள் துப்பிய காயமாய்
 துயரம் கலந்த நினைவுகள்
 மரக்கிளையின் பொருக்குகள்
 பிணம் தேடும் கழுகுகளாய்
 மரண நெடில்கள்
 காற்றிலே கலந்து செல்லும்.

மரண பயம் நெஞ்சில் தொற்றும்
 இன்பமாய் வாழ்ந்துமரணித்த
 ஊர்வாசிகளின் நினைவுகள்
 விழிநீராய் வியாபித்து நிற்கும்.

07.07.1990

முதுசங்கள்

நினைவுப் பெட்டகத்தை
 நரம்பு வழியால்
 இழுத்துப் பார்க்கிறேன்
 தெருவோர மரங்கள் உதிர்த்த
 இலைகள் போல்
 என்னுள் காய்ந்த நாளைகள்
 தந்த கனவுகள்
 வயது முதிர்வின் நீட்சியில்
 திக்குமுக்காடி வாழ்வு நகர
 உப்புக் காற்றில் ஊறிப்போன
 கோடை விழுங்கிய சரமாய்
 வரண்ட முகத்தோடு
 வீதியெங்கும் உலாவருகிறேன்.
 குடும்பம் சேர்த்து வைத்த
 முதுசங்கள் எல்லாம்
 மறைந்து போயிருந்தன.
 கல்லறையில் பட்டுத்தெறிக்கும்
 அக்கினி நட்சத்திரத்தில்
 அணில் குஞ்சொன்று
 தந்தி இசைந்தபடி
 ராகம் கூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

அன்பு மகனுக்கு

காலச் சழற்சியில்
 எத்தனை ரகசியங்கள்
 மண்ணில் புதைக்கப்பட்டுவிட்டன.

 நீ பிஞ்சவாய் அசைத்து
 பிறந்த போது உன் அன்னனைக்கு
 எத்தனை மகிழ்ச்சி
 வானத்தில் பிறப்பெடுத்த நட்சத்திரங்களாய்
 ஊனையும் உயிரையும்
 கலந்து ஊட்டி மகிழ்ந்தோம்.

உனக்கு நினைவிருக்கிறதா?
 உன்னை பள்ளியில் சேர்க்க
 தரமான பாடசாலை தேடி
 படி படியாய் ஏறினேன்
 வைத்தியனாய் ஆக்கிவிட
 பகலிரவாய் கனவு கண்டேன்

ஏழ்மைச் சுமைக்காய்
 தோள்கொடுப்பாய் என எண்ணி
 காரியமாற்றினேன்.

முதலாவதே

ஒன்றாவதே

அம்மாவும் நானும் முதுமையடைய
நீயோ பகலெல்லாம்
ஆழமாய்ச் அகலமாய்ச் சிந்தித்தாய்.

நாங்கள் உனக்குப் பாரமாய்
மாறிவிடுவோம் என்று
ஞட்டைப் பூச்சிகளாய்
உன் நினைவுகளை
தட்டித் தட்டி எழுப்பினாய்.

வண்ண வண்ண வழிமூலத்தில் ஒன்றாவதே
கனவு கண்ட எங்களை
அருவருப்பாய் நினைத்து
முதியோர் இல்லம்
அழைத்துச் சென்றாய்.

பலிபீடத்து ஆடுகளாய் நாம்
உன் பின்னால் வந்தோம்.
எம்மை சேர்த்து விட்டதும்
உன்கடன் தீர்ந்து விட்டது
நிம்மதியாய் பெருமூச்சு விடு.

ஏழாண்டுகள்

உன்னை மறப்பதற்காய்
பகலை கறுப்பாக்கிக் கொண்டோம்.
பெற்றெடுத்த பாவத்திற்காய்
உன ஞாபகங்கள் எப்பொழுதும்
தூக்கத்தைக் கெடுக்கும்.

2015 முதல் மாதம் தேவையிலிருந்து
நீண்ட சுரங்க மிகு ஒதுக்கியோலி ப்ரை
எனிலும் வெளியேற்று, மூலமின்ன
இயநிறபிள் மாதங்களிலிருப்பு நீண்ட
கிழவு போன்றதைக் குடிக்க முடியுமில்
மாதாபி மதிகூ மாண்பு கூட்டு சூதா
2015 (ச) பாலாதாமாந்து வருஷம்
ஏழாண்டிக்காலி கங்கா

நூப்பு வாங்கம் நுண்ணு
வாய்மானமில் வப்புக் குகாகி
கிள்கா விளைவை ராண்டுவை நுப்பு
உயாயிரிது மாந்து
ஏகாது நூட்டங்க மாக எங்கு

மண்ணும் நீரும்

கெண்களை மூடி துயிலும் போது
ஹர் நினைவுகள் -
சம்பந்தம் இல்லாமல்
மணிக்கூட்டு முட்களாய்
தழன்று போகின்றது.

வீசும் தென்றலோடு
கைகோர்த்தபடி
தன்னு வண்டியிலே
நடை சொல்லித்தந்த தாய் நிலமே -
என்மேனி முழுவதும்
பழுதி படியப்படிய
வியர்வை கலந்த ஊத்தையோடு
என் உடல் மணம் வீசிய போதும்
மீண்டும் புரவதற்காய் (க)
காத்துக் கிடக்கின்றது.

நுங்கு வண்டி செய்து
அதை உருட்டி விளையாடி
பெய்த மழைநீரை தலையில் வாங்கி
நோய் தெளியாமல்
நல்ல சுகம் கண்டது தேகம்

ஏற்பாடு காரிய

வில்லுக்குளத்தில் இறங்கி நீராடி
 உடல் காயும் வரை சுற்றித் திரிந்ததும் மன்னும் நீரும் சேர்ந்து உதிர்த்தில் ஓடுமானால் அவை இன்று வரை ஒட்டிருப்பது உண்மை.

துவசம் செய்யப்பட்ட மண்ணோடு
 நினைவுகளைச் சுமந்து எரியுட்டப்படும் தேகத்தை இப்பிறப்பில் முடித்துக் கொள்ள இவை மட்டும் போதும் எனக்கு. 2015

2016 முனை கடிகூஷ்டி மறுதி
 பூதும்பூதிக்குப் பூதிக்கூப மூதிமூதி
 மூதுமூதி மூதுமூதி

மரண பயம்

தொலைந்து போன
நேற்றைய நாட்களை நினைத்து
கறுப்பு வெள்ளளயாய்
கனவு காணும் முதுமை
படுக்கைகள் இருப்பிடமாய்
வாசல் படிகள்
சுநங்கிப் போன பயணமாய் பற்றுமிடல்
முடிந்து போன வாழ்க்கை.

துப்பாக்கிச் சன்னங்களாய்
திரும்பி வராத இளமைக்காலம்.
இதய வீணையை நரம்புகள்
மீட்டிப் பார்க்கும் போது
மனங்குரங்கு
அங்குமிங்கும் உலாவித்திரியும்.

இரவு தீர்ந்திடும் வரை
விழித்திருந்தபடி
திருவிழா பார்த்து
இன்புற்ற இரவுகள்.

விடு வசம்பிழை

மெல்ல மெல்ல விடு வசம்பிழை கூடும்
 இனிய எத்தனையோ நினைவுகள் விடும்
 மனத்திரயில் ஓடும். வசம்பாலி க்குரிய
 விடும் கூடும் விடும் விடும் விடும் விடும்
 நேற்றைய நாட்களில்
 பெற்றுக் கொண்ட அனுபவம் வசம்பிழை
 பிறர் எமக்கு பெற்றுத்தந்த வசமாகச் சுபிய
 துயரங்கள், தீமைகள் கூடும் வகையிட்டு
 சுகப்பிரசவமாய் மாறும்.

மரங்கொத்தி பறவையாய் விடும் விடும்
 மனம் தூக்கம் தேடி அலையும் வசம்பிழை
 பிறரின் மரணங்கள் கண்டு விடும் வகை
 மரண பயம்
 தொற்றிக் கொள்ளும் நானும்.

2016

நதியில்லா ஓடம்

இலைக்கூடுகளில் என்றும் என்றும்
ஊர்ந்து செல்லும் பரிசு
மயிர்க் கொட்டியாய் கிருஷ்ண
நினைவுகளோடு வாழுகின்றேன்.

நினைவோடையில் என்றும் என்றும்
மிதந்துவரும் தாமரையாய் ஏன்பது இடுபி
இடங்களை நகர்த்துகிறேன்.

கவிதைகளில் என்றும் என்றும்
சிக்கித் தவிக்கும் கிழக்குமிகுபை
சொற்கூட்டங்களாய் என்றும் என்றும்
கடந்து செல்லுகின்றேன்.

குச்சியை கெளவிச் செல்லும் கிழங்கும்
சிறுபறவையாய் ஏன்றும் என்றும்
கடல் நீரில் இளைப்பாறுகின்றேன்.

கரையை தொட்டுவிடும்
எண்ணத்தோடு
தன்நம்பிக்கை பிறப்பெடுக்க,

ஏற்றுக்கொண்டு

மனவிசைப்படகில்
பயணம் செய்ய ஆசைப்படுகிறேன்.
நதியில்லா ஓடம்
என் கண்முன்னே வழங்க யழுவை நூல்
மறைந்து மறைந்து போகிறது.

2016

2016

நதியில்லா ஓடம் கண்முன்னே வழங்க யழுவை நூல்
மறைந்து மறைந்து போகிறது.

மாற்றம்

இறக்கக்களை கிழித்து
நக்க கண்களை துண்டாக்கி
மலை முகடுகளில்
மறைந்து வாழும் கழுகாய்
என் பழைய வாழ்வை நினைவை
துடைத்தெறிந்து விட்டேன்.

கைகளால் தழூவில்
போர்வைகளை வீசி ஏறிந்து
புதிய சிந்தனைகளை
மனதில் சுமந்து கொண்டு
கொடிய காற்றிற்கும்
ணாழிக்காலத்தீக்கும்
கொல்லும் வேங்கைக்கும்
கூனிக்குறுகி வாழ்ந்த காலம்.

நச்ச வார்த்தைகளுக்கும்
நயவஞ்சக மனித ஜந்துகளுக்கும்
தீப்பந்தமென எழுந்து
சுட்டெரிக்க தொடங்கியது மனம்.

ஏழாண்டுகள்

நேற்றைகளுக்கும் நானெனகளுக்கும் இடைநடுவே நிட்சயமற்ற மனப்பறவை இன்றுகளை மட்டும் சிந்திக்கும்.

நீட்சிப் பறவையாய் அந்தகார இருளைக்கிழித்து மாற்றத்திற்காய் புறப்பட்டுவிட்டேன்.

2016 சிவாலை மாலை மாலை

2016 சிவாலை மாலை மாலை மாலை
நீட்சிப் பறவையாய் புறப்பட்டுவிட்டேன்

நீட்சிப் பறவையாய் புறப்பட்டுவிட்டேன்
நீட்சிப் பறவையாய் புறப்பட்டுவிட்டேன்

அந்தினேரம்

குதிரைத் தேர்களில் முக்குவடிவு
 சுற்றிச் சுற்றி களைத்த குரியன்
 வெப்பக் கதிர்களை வீசி உடுவயல்பி
 மூழிப்பத்தை தூடாக்கி
 தானும் தூடாகிய நேரம்
 குருட்டு இரவை
 வரவழைப்பதற்காய்
 நீரில் மூழ்கி குனிர்மை பெறும்.
 வானவெளியில்
 அவசர அவசரமாய்
 வேடந்தாங்கலை நோக்கி
 பறவைச் சிறகுகள்
 மலையிடுக்குகளில்
 விரிந்து செல்லும்.

வானக் குளத்தின் நடுவாய்
 மேகப் போர்வையை விலக்கி
 இதய நிலா
 முகம் காட்டிச் சிரிக்கும்.

ஏக்யங்கம்

மின்மினிப் பூச்சிகளாய்
நடசத்திரப் பூக்கள்
கண்திறந்தே கதை சொல்லும்.
விண்ணிலிருந்தாலும் குதிரை மாந்தூ
மன்னை நோக்கியவாறு யாழ்ச் சொல்லு
எனி நடசத்திரங்களாய்
பட்டாக மழைபொழியும் கீழ்க்கண்ட குமிழு
இருளைப் பிரசவமாக்கி குப்பாலுமில்
பூமி மகள் குதிரை மாந்தூ சொல்லு
போர்வை விலக்கி குதிரை மாந்தூ வாழு
துயில் கொன்வாள்.

2016

பாக்குதிரையத்தை குதிரையுமில்லை
யாத்தாக யாத்தாக
யாத்துப்பை குதிரையுமில்லை

பாக்குதிரையத்தை முப்பாப
பாக்குமிலு செய்திக்கூட
யாத்துப்பை குதிரை முப்பாப

மலையகம்

பேருக்கு கூட்டங்கள் பரிசீலனை
நாணமற்றதாய் மலை இடுக்குகளில் வரும்
மலை இடுக்குகளில் முத்தம் தந்து செல்லும் ஏழையை வரும்
ஏழை ரோஜாக்கள்.

பூமித் தோலுக்கு வரும் விழும் காப்பு
நிறஞ்சிச் செல்லும் வறுமைக் கூடாரங்களை வரும்
வறுமைக் கூடாரங்களை வரும் விழும்
உயர்த்தியபடியே வறுமை முகங்கள்
வறுமை முகங்கள் சோபை இழந்து நிற்கும்.

ஐயோ ஐயோ
இத்தேசத்தின் இதயங்களுக்காய்
கண்களும், காதுகளும்
எப்பொழுதும் திறக்கும்.

பசபசப்பு வார்த்தைகளுக்காய்
ஆச்சரியக் குறிகளாய்
மானுடம் கூனிக் குறுகிநிற்கும்.

ஒன்றே

சாதிக்கத் துடிக்கும்
 வெறும் மானுடப் பிண்டங்கள்
 வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காய்
 போராடிப் போராடி(த்)
 தோற்றுப் போய்
 தேயிலை செடிகளுக்காய்
 உரமாகிப் போகும்.

2016

நூலாகி கல்வியிட்டு விடக்கூடிய
 குவாடு கிடிக்கியவேறி
 தீவு குவாடு கிடிக்கியது காரியங்களை
 கிடை வேண.

2016

முழுநூல் விடுக்கூடிய

மாங்களி கல்வியிட்டு விடக்கூடிய

ஞாபு ஞாபு நூலாக்காரி

மூட்டி க்கும் கீழாடு

கூபு மூபு நூலாக்காரி காலை

நூலு மாக்குப்பிட்டு

கவிதை

ஒரு மனிதனின் முக்கூடு கூக்கிடை
மாற்றுச் சவாசம். புதுமலை
உயிரில் வரும் சலனம் பழுப்புவை
சிரிப்பும் கண்ணீரும் பழாபை பழுப்புவை
உயிரில் வரும் சலனம் பழுப்புவை
துண்பம் கண்டால் குத்துக்காலை வரையிலை
உருகிப் போகும் பனிப்பாறை.

கண்களில் ஊற்றெடுத்து
இதயத்தில் முடிவது
ஹமைகளின் ஆத்மார்ந்த இராகம்.

படிக்கும் தோறும்
ஊற்றெடுக்கும் பிரவாகம்.

சொற்களை வடித்து வடித்து
செதுக்கி வரும் சிற்பம்.

மனிதம் நலிவடையும் போது
பிறப்பெடுக்கும் புதுமை.

ஸ்ரீமத்யக

மொழி தெரியதவர்களும்
அமர்ந்து கொள்ளும்
சிங்காரச் சிம்மாசனம்.

தென்றலில் அசைந்தவரும்
சித்திரத்தேர்.

பறவைகள் முட்டிக் கொள்ளும்
அன்பு முத்தம்.

இதய ஜூன்னல்களின்
திறவு கோல்.

2016

நூல்களும் கலைகளும்
நிறுத்தப்படுகிறது என்றாலும் பிரபுவே
அழிவில்லை. ஸ்ரீமத்யக தென்றலை
உடுடுத்து விட்டுத் தொடரும்
கண்ணுக்கு நடந்து வரும்போதும் பிரபுவே
கண்ணுபடி முடியும்.
வெள்ளத்திலிருந்து விழுப்புபடி விடுவது முடியும்.
அவன் வருவின்டும்

சுயம்வரம்

கண்களிலே பிரிவை
 அருவியாய் சிந்திக் கொண்டு
 வானத்தில் நின்றபடி
 வாடி நிற்கிறானே ஒருத்தி
 நினைவிருக்கிறதா?
 பறந்து பறந்து வந்திருந்தால்
 வனமெல்லாம் தீப்பாறையாய்
 குனம்புகளை அன்னி வீசியிருக்கும்.

சுயம்வரத்தில் தேடிய
 மன்னவனை
 தொலைத்து வந்திருக்கிறான்.

வருகிறான்
 காலடியும் மாலையும் பார்த்து
 கணவனைத் தேடியவள்.

அன்னம் சிந்திய வார்த்தைகளுக்காய்
 உணர்வு பொங்க
 உற்சாகம் பெற்றவள்.

நினைவு மறந்து போன
நளனின் மனைவியல்லவா?

அன்னப் பெடைகள்
வரிசை வரிசையாம்
நடைப் பயிற்சி பெற்றுக் கொள்ள
போதனை செய்தவள்லவா?

அந்தப்புரத்தல் இருந்தவனுக்கு
வாழ்க்கைப் பாடம்
தெளிந்திருக்க நியாயமில்லை
கண்களை உடைத்துக் கொண்டு
கண்ணீர் சிந்த வருகிறாள்.

கோழிக்குலமெல்லாம்
சிறகுதட்டி சிறகுதட்டி
அழுகின்றன
உதடுகளைக் கிழித்துக் கொண்டு
வார்த்தைகள் வரமறுக்கின்றன.

செய்வரத்திற்காம்
அவன் வரவில்லை

வயங்கும்

காதல் கணவனை
பிரிந்து வந்திருக்கிறான்
நளனின் மனைவியல்லவா?

பஞ்சணை மெத்தையில்
படுத்துறங்கியவனுக்கு
துனியத்தில் ஈற்றிக் கொண்டிருக்கும்
வனாந்தரம்
எப்படிப் புரிந்திருக்கும்.

மெல்ல மெல்ல இருன்
போர்வைக்குள்
அப்பிக் கொண்டு வருகிறது.

நளன் நினைத்ததுமில்லை
மறந்து போனதும் இல்லை
விதி அவன் வாழ்வில்
வினையாடிச் செல்கிறது.

தன்னையே மறந்து போனவன்
தமயந்தியை நினைக்க
எப்படி முடியும்?

ஈர்தாம்

ஊழலை

தேரோட்டியாய்
 தேசம் கலங்க(ப்)
 பணிபுரிகிறான்.

இரண்டாம் சுயம்வரத்தில்
 உண்மை புலப்படப் போகிறது.

இத்த மனங்கள்
 மீனாடுப் பெறுகின்றன
 வேசம் முட்டைக் குஞ்சாய்
 புறப்பட்டுப் போகிறது.

2016

8102

விடியல்

தொழில் உலகில்
 மானுட இயந்திரங்கள்
 உழைப்பையும் உதிரத்தையும்
 உற்பத்தி செய்கின்றன.
 வளம் கொழிக்க
 நாட்டை உருவாக்கியவர்கள்
 உழைப்பை மட்டும்
 பத்திரமாய் தந்துவிட்டு...
 வறுமையை மட்டும்
 தமக்காய்சேமித்துக் கொள்கிறார்கள்.
 சம்பள உயர்விற்காய்
 போராடப் போராடி
 வெறும் கைகளோடும்
 நிறைவேறாக் கணவுகளோடும்
 கலைந்து போகிறார்கள்.
 மாற்றம் வேண்டி
 மாறி மாறி
 ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்.
 குருதி மலைகளில் ஏறிநின்று
 விடியலுக்காய்
 காத்திருக்கிறார்கள்
 நம்பிக்கை இழுக்காயல்.

2016

மர்றும்

சிறகசைந்து வலம் வரும்
சிட்டுக் குருவிகள்
அன்று போல் இன்றில்லை.

மழைக் காலத்தில் ஓலமிடும்
தவணைகள்
மெனனப்பாட்டு பாடும்
வேலிகளில் இருந்தபடியே
சீராய் தலையாட்டி
நிறம் மாற்றும் ஓணான்கள்
தெரியாமலே மறைந்து போயின.

மரபுகள் மறைந்து போய்
அர்த்தமில்லா கொண்டாட்டங்கள்.
ஒற்றுமை புதைந்துபோய்
வெறுப்பும் வேட்க்கையும்.

துயர்துடைத்த கைகள்
அசுரக் கரங்களாய் மாறும்
வாழைச் சருகுகளாய்
மனித இறக்கைகள்

விடுயல்

உடல்கால

நேர்தால் விடும் மனம் ஆச்சாலைத்
கிடைத்து சின்னாபின்னமாகும்
சுயநலப் பேயாய் மனம்.

குறுகுறுத்துத் துடிக்கும்
வசந்த காலக் குமில்களின்
கூவல்கள் அடங்கிப் போய்
ஊழைக் காளங்கள்.

2016

நேர்தால் விடும் மனம் ஆச்சாலைத்
கோருவதை வேற்றுவதை

நேர்தால் விடும் மனம் ஆச்சாலைத்
கிடைத்து சின்னாபின்னமாகும்
சுயநலப் பேயாய் மனம்.
ஊழைக் காளங்களைக்காமல் புயநூலை

நேர்தால் விடும் மனம் ஆச்சாலைத்
கிடைத்து சின்னாபின்னமாகும்
சுயநலப் பேயாய் மனம் ஆச்சாலைத்
கிடைத்து சின்னாபின்னமாகும்
சுயநலப் பேயாய் மனம்.

2016

இனிய வதனம்

நூல்களில்

மேகம் மோதி

மின்னல் பூக்கும்

இதமாய் பொழியும்

உன் இனியவதனம்

என் தேகமோ

சிறு குழந்தையாய்...

மண்ணில் விழும்

சிறு தூறலுக்காய் காத்திருக்கிறேன்.

என் பார்வை பட்டுத் தேகத்தில்

பட்டுத் தெறிக்கும்

நானே உன்னைப் பார்க்கிறேன்.

நீயோ

உலகை மறந்து

மண்ணை மட்டும் பார்க்கிறாய்.

ஏனென்றால்

என்னை மண்ணில்

புதைத்து விட்டு

நிம்மதியாய்

வாழ்வதற்கா?

2017

ஏனுமோ பாரின்டி

தமிழ்மொழி

பொதிகையில் பிறப்பு

பொங்கிவரும் எரிமலையின் ஒளி
நரம்புகளில் பட்டுத் தெறிக்கும்.

சிரிக்கும் சிந்தனைகளின்

சிவிர்ந்து போகும் உள்ளம்.

சிவக்கும் கீதயத்தில் கீறும்

பறந்து வரும் வல்லுருக்களை
எதிர்த்து நிற்கும் ராஜானி.

நிலவொளியில் பூத்திருக்கும்

வெள்ளையாய் முல்லை

தலைநிமிர குளிர்ந்து வரும் மொழி.

சந்தனக் குளிரோடை

சலசலத்து வரும் மேல்விசை

“அ” தொடங்கி அளிச்சுவடி

வந்தாரை வரவேற்கும்.

காலையும்

பூர்வ

மாற்று நூல் நூல்களிலிருந்து
உருவில் வந்த பக்திமொழி
பக்திமொழி
எந்த நீரோடையிலும் பாய்வதற்கு
ஏதிர்நீச்சல் போடும் பாய்வதற்கு
சொல்லுக்கு பஞ்சமில்லாத காண்போரை மகிழ்விக்கும்
போன்மொழி.

2017

முதல்பேரிலிருப்பு குத்தியை
ஒன்று குத்தியை பூர்வ யாழில்
நிதானம் சாலையில் நீரீர்நிலை
நூல்கள் சொல்லும் யிரிமூல குத்தியை
ஒன்றிட குத்தியை பூர்வ நூல்களிலிருப்பு குத்தியை
நூல்களிலிருப்பு குத்தியை நூல்களிலிருப்பு குத்தியை

102

நடபு

எப்போதோ ஒரு தடவை
 நடந்தவற்றிற்காய்
 அதிசயமாய்
 முகம் பாறையாய் இறுகி
 ஒதுங்கச் சொல்கிறது.
 பழங்காலத்து விரோதம்
 இருந்த போதும்
 சிரிக்க சிரிக்க நினைத்து
 தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்.
 நீயும் எதிர்பாராமல்
 தோற்றுப் போனாய்
 எப்படியிருந்தும்
 மலர்ந்து பிறப்பெடுக்கும்
 புதிய நட்பை
 தெரிந்தோ தெரியாமலோ
 புதை குழியில்
 புதைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.
 நட்பின் மகிழை
 தெரியாதவர்களாய்
 மீண்டும் தோண்டி எடுத்து
 சொந்தம் கொண்டாடவா முடியும்?

2017

அதிசயம்

கனவில் வந்த

கொடிய இரவுகள்

கைகளால் இருந்தன

விரட்டியபடியே

பயணம் செய்கின்றேன்.

கொடிய மலைக்காடுகள்

அதனிடையே அழகிய மரம்

பரந்து கிடக்கும் வானக்கடல்

அந்த மரத்தைச் சுற்றியபடி

கருநாகம் காவல் செய்கிறது.

என்ன அதிசயம்

இதாழும் ஏவானும்

வழைம போலவே

காட்சி தந்தார்கள்

இதாமின் கைகளில்.

அழகிய பழங்கள்

பயமும் குளிரும்

என்னெப் பற்றிக் கொள்ள

உடபு

மயக்கும்

அப்பிரவீரா சிது நடவடிக்கை குழு மினாக்கி
நடவடிக்கை குழு மினாக்கி மயக்கும் மயக்கும்
கைகளால் என்போர்வையை கைகளால் மயக்கும்
இழுத்து உடலை மூடிக் கொள்கிறேன்.
காதலையும் அவர்களையும் காதலையும் காதலையும்
கண்டு பிடிப்பதில்
பெரும் கஷ்டமிருக்கவில்லை மயக்கும்
மனதிலே காம உணர்வுகள் விழுவிருதுக்
தோன்றவில்லை.

2017

யெந்த விரப்பெடுத்தும் மயக்கும் காதலை
மதிய நடவடிக்கை மயக்கும் காதலை
சீதிரியீரா சீதிரியீரா மயக்கும்
ஏத குழியில் மயக்கும் வாயூம்
மாதந்தர் மாதந்தர் மயக்கும்
நடவடிக்கை நடவடிக்கை மயக்கும்
நடவடிக்கை மயக்கும்

நடவடிக்கை மயக்கும் மயக்கும் மயக்கும்
நடவடிக்கை நடவடிக்கை மயக்கும் மயக்கும்
நடவடிக்கை நடவடிக்கை மயக்கும் மயக்கும்
நடவடிக்கை நடவடிக்கை மயக்கும் மயக்கும்

2017

துயரங்கள்

சோகத்தைச் சொல்லும் கவிதைகளும், பாடல்களும் என்னை கவர்ந்திருக்கின்றன. இன்பத் தேணிலும் துன்பக் கசப்புக்களை உள்ளங்களால் வாங்கி புறங்கையால் வழிய வழிய நக்கிச் சுலவப்பது கமமானது. ஏனெனில் அதுவும் இனிமைதான்.

துயரங்கள் தானாய் வருபவை முட்களாய் மாறி கீறிவிடும் சில துயரங்கள் சிலுவை ஆணிகளாய் அடிக்கப்பட்டு விடுவதுண்டு. ஒருவன் தரும் இன்பங்களை மெதுவாக வாங்கிக் கொள்வதை விட ஒருவனின் துயரங்களை முழுமையாய் வாங்கிக் கொண்டு அவனுக்காக அழுவது

நகரையடி

எத்தனை இன்பமானது
 இன்பங்களைத் தேடும் மனிதன்
 உலகில் தனித்து விடப்பட்டு
 தோற்றுப் போகிறான் சுழியிலை ஆபாலை
 துண்பங்கள் தாங்கியவன் பாரிசு பார்து
 செதுக்கிய சிற்பமாய் சொல்லுகின்ற சொல்லு
 மிளிர்ந்து கொள்கிறான். மீண்டும் கொலையடியில் ஆபப்படுமால் கிள்ளு

2017

நிலைமே

நூலாயகரிலை முறை

ஏகபதும் போகுத நகரையடி
 முடிவிலை பிரவ மாலப்பூ
 நகரையடி வசீ
 மாலாரிக்குடி மாறுதி
 இங்கும்பிழி இப்பெல்லாமீ
 நூலாய்பாலை மருது நூலாயு
 பரிசு தலைங்களி கிள்ளும் காலதுவு
 நூலாக்குப்படி நகரையடி
 இங்கான்தி கிள்ளும் பெய்க்குப்பூ
 நூலாக்குப்படி நகரையடி

தூய்மை

எந்தப் கருவிகளாலும்
 அனந்து கொள்ள முடியாது
 அன்பு ஒவியம்
 நாம் சிறகு விரித்துப் பறக்க
 வானமானவன்
 ஆழத்தூங்கும் குழந்தையை
 அரவணைத்து தலைதடவும் சிற்பம்
 தன் வாழ்வு சுருகாய்
 உதிர்ந்து போனாலும்
 வறுமை வந்து
 இழுத்துச் சென்றாலும்
 தலைதடவி உணவுட்டி
 அகமகிழும் தேவதை

தாய்ப்பாலூரட்டி
 வார்த்துத் தந்த வெண்மைவாசம்
 பட்டின மொட்டு வெடிக்கும்
 வெண்மைப் பூத்கள்
 சிரிப்பாய் உதிர்ந்து போகும்

யங்கால

ஆகாயம் சிவப்பானது
 தாய்மையின் உணர்வுகள்
 பகிர்தலில் நிறமற்றவை
 இதயச் சிறகினுள்ளே
 பத்துமாதம் பக்குவமாய்ப் பூட்டு
 பாதுகாத்து
 புதுவரவாய்
 பூமித் தரையிலே
 பக்குவமாய் உலவ விட்டவள்
 படைப்புக் கடவுளின்
 உன்னதமான படைப்பு.

2018

நூலாகு மாண்பி

நூலாகு மாண்பி ஒரு குழுமம்
 மலைகளில் இருப்பு நடவடிக்கை
 நகர்ப்பு முயன்றுமிகு
 மலைப்பி குத்திக்கூட மூப்பிக்கி

மனப்பெட்டகம்

கனவுகள் பலித்தன
 மனப் பெட்டகத்தில்
 பூட்டி வைத்தவை எல்லாம்
 தூக் தட்டப்பட்டு
 நினைவுகளாய் மீண்டன.
 தேவபாலனை
 துடிக்கத்துடிக்க(ச்)
 சிலுவையிலே அறைந்தார்கள்.

மகாத்மாவினை நோக்கி
 அகிம்சை பற்றி
 கேள்வி கேட்டு கேட்டு
 துளைத்தெடுத்தார்கள்.

உச்சி வெயிலின் வேனை
 விறகு சுமந்து செல்லும்
 பச்சையம் இல்லாத குமரியின்
 இளைத்த உடலைப் பற்றி
 பாகம் பாகமாய (ப்)
 பிரித்து போட்டார்கள்.

ஏகப்பற்றிய

வார்த்தைகளால் வறுத்தார்கள்.
பாலுக்கு அழும் குழந்தையை
எவருமே கணக்கெடுக்கவில்லை.
தத்தமது கருமங்களில்
கண்ணாய் இருந்தார்கள்.
கண்ணீரையும் செந்நீரையும்
யாருமே கண்டுகொள்ளவில்லை.

2018

2018

நகூவி சுவரினாலி நீண்ட
மிகுங்கலி ஆஸ்தா ஒருமிக
நானிரியாலு ஓரங்களுடைய மாதாய
நீர்ப் பாக்காட்டு ஒத்தாகவி
(ப) மாவகை மாப
நீஞ்சாம்பாபி நீஞ்சிபி

மரங்கள்

முஸ்தாக்காவை

மரங்கள் இவை விரல்களை
ஒன்றோடொன்று உரசுகின்றன.

மெல்லிய ஒலிகள்
பிறப்பெடுத்துக் கொள்கின்றன.
மனிதர்களுக்காய் மரங்கள்
குடை விரித்து நிழல் தருகின்றன.
வெயில் அரக்கனை
இறுக அணைத்துக் கொண்டு
உடலுறுப்புகளை
தினம் தினம் தானம் செய்து
காய்ந்து போகின்றன.
இசை பிறக்கும்போது மரங்கள்
அசைந்து ஆடுகின்றன.
வருடா வருடம்
காற்றை வடிகட்டுகின்றன.
ழுக்களைக் கருவாக்கி
காய்களை(ப்) பிரசவம் செய்கின்றன:
கற்பைக் காக்க எண்ணி வெபிக்காப்படு
மண்ணறைகளில் மறைந்து கொள்ளுகின்றன.

மழைக்காலம்

கூடும் கவனி

இரவு மணி எத்தனை
என்பது தெரியவில்லை.
என்னை

இழுத்து அரவனைத்தது.
மேற்புகை ஒட்டத்தில்
தூக்கி வீசப்பட்ட
பணையான் மீனாய்
மல்லாந்தப்படி கிடக்கிறேன்.

எங்கள் வீட்டுக் கூரை
வீணையாய் அதிர்கின்றது.
கிடுகுகளுக்கிடையே
மின்மினியாய் மின்னல்
பட்டுத்தெறிக்கிறது.

என் தலைக்கு மேலே
காற்றில் உதிரும் சருகுகளாய்
துப்பாக்கியிலிருந்து பிறக்கும்
இரும்பு சன்னங்களாய்...
மழைத்துனிகள்
சிந்திச் சிதறுகின்றன.

ஒத்துவான்மை

காலதித்தடங்கள்
யாருடையவை
இனம் கண்டு கொண்டேன்.

ஒழுகும் கூரை நீரை பக்குவமாய்
எனது தாய்
பாத்திரங்களில்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தாள்..

2018

,கட்டி கட்டினி
வெறிப்பிழி செப்புவா
வழக்குபி வெயங்கு
யான்றுவியை
ஏற்கானி கிழமீயமொனி
வழக்குபி வெயங்கு

முனையில் குத்துவ முதல் செல்லுவ
உதவி கூக்குத்தோனி
கூக்குவ குத்துவ
முதலை கூதி
முதலை கூக்குத்தோனி குத்துவ செல்லோனி

பண்டிகைகள்

கிரவுகளை நீட்டிவிட்டு
தாக்கத்தை விரட்டி சூழ
மணிமுடி சூடும் பண்டிகை.

குழந்தைகள் முதுமை அடைய
முதியவர் குழந்தையாய் மாறும்
அற்புதமான விசித்திரம்.

பட்டாகச் சத்தம் வாணைப்
பின்து நிற்க,
ஏழையின் சிரிப்பிலே
புதுமைகள் பிறக்கும்.
ஊரெல்லாம்
கொடியேற்றிக் கொண்டே
குதூகலும் பிறக்கும்.

மதங்கள் யாவும் மறந்து போகும்
சொந்தங்கள் தேடி
உறவுக் கரங்கள்
நீட்சி அடையும்.
சொல்லாமல் வந்த சொந்தங்கள் எல்லாம்

பழங்பு முடிபு மகங்கள் ஸ்ரீ

திடீஷ் புலவி திடீஷ்வரனாக படிவதே
உயிர் கொடுத்து பிடிப்பு செய்ய சென்ற பூ
திடீஷ்வரன் வந்துவிட்ட
திருநாளுக்காய் முடிபு கிடீஷ் கொடுத்து
தவம் கிடக்கும்.
மரக்கிளைகள் கொடுத்துவிட்ட
கைத்தட்டி வரவேற்கும்.
நிலமகளின் மேனியிலே பணித்துவிகள்
பட்டுத் தெறிக்கும்.

2018

“ஒய்யா” போன்ற சிற்றினமிலை கருத்து
ஏனையை அடிக்கடி முடிப்பதை கண்டு
உரிமை தீர்மை கொடுப்ப பகலைப்பிடித்
ஏதாக கொடுத்து கருத்தில்லை என்றும்
ஏதாக கொடுத்து கொடுத்து கருத்தில்லை

என்பதில் திடீஷ்வரன் திடீஷ்.

என் கண்கள் மட்டும்

சூட்டம் அலைமோதும் நேரம்
 என் கண்கள் மட்டும்
 உன்னை தேடுகின்றன.
 காற்றுப் புக முடியாத கிடம்
 ஒளிச் சூரியனும்-
 கூனிக்குறுகி நிற்க,
 என்னை மீட்க முடியாதபடி
 அடகு பொருளாக
 அடங்கி நிற்கிறேன்.
 பாலைவனத்து(ப்)
 பாம்புகள் போல்
 என் பேனா மட்டும்
 வளைந்து நெளிக்கிறது.
 உன்னை அடையாளம்
 கண்ட பின்னர்தான்
 நான் சுவாசிக்க(க்)
 கற்றுக் கொள்கிறேன்.
 என் உள்ளப் பாலைவனத்தில்
 நம்பிக்கைப் பூக்கள் மலர்ந்து
 வாசம் செய்கின்றன
 கிழுபற்றி உனக்கு(த்)
 தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

பிறப்பு

இந்தப் பூமியில்
உன் கைகளுக்குன்
என் பிறப்பு உதயமானது.

கடவுள் மீண்டும்
அழைத்து விடுவாரோ
என்ற பயம்
உன் மனதில் தொற்றிக்கொண்டது.

பிரசவம் நல்லபடி
அமைய வேண்டும் என்பதற்காய்
அனைவரும் காத்துக்கொண்டிருந்தனர்.

என்னை அதிசயப் பொருளாய்
அனைவரும் எண்ணிக்கொண்டனர்.

ஆணா? “ பெண்ணா?
என்பதை அறிந்து கொள்வதில்
குறியாய் இருந்தனர்.
முதல் அழுகைச்
சத்தம் கேட்ட பின்னர்
குறையேதுமில்லை

என்பதில் இலேசான திருப்தி.

என் கணக்கு மட்டும் பற்றுப்

உடைய தலையோதி நினைவு பலவற்றை
ஒன் கணக்கு மட்டும் கொடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
நீதியில் செய்துகொண்டிருப்பிரிங்களை
நீதியில் கொண்டிருப்பதை நீட்டி.

பூச்சி புழுக்கள்

என்ன நெருங்காமல்
நீ பார்த்துக் கொண்டாய்.

விதைப்பின் அறுவடை
நான் என்பதை

பெருமிதமாய் பிதற்றிக் கொண்டாய்.

2018

பார்த்துக்கொண்டு போன்று, கணக்கு
நீதியில் செய்துகொண்டு வருமானங்கள்
நான் கணக்கிட்டே.

ஏழாவூர் கணக்கிட்டு பார்த்து
ஒன் கணக்கு கணக்குக்கூடியில் கொவர்கள்
நீதியிலே உண்டு பலவற்றை பாய்கிறோம்
நான் கணக்கிட்டே.

2018

நீப்புத்தி கணக்கிட்டு கிடிப்பால்

மண்ணறைகளில்

• மனித வாழ்க்கை
 மகத்துவம் நிறைந்தது
 அதிலும் நீண்ட ஆயனோடு
 வாழ்வதையே
 மதங்கள் விரும்பி நிற்கின்றன.
 மனித உயிரை
 பறித்தெடுப்பதற்காய்
 எவருக்கும்
 அனுமதி இல்லை-
 ஊடாடித் திரிய வேண்டி மனிதம்.

மண்ணறைகளில்
 வெற்று எலும்புக் கூடாய்
 புதைந்து போய் கிடக்கும்.
 தோண்டத் தோண்ட
 மண்ணில் ஆழத்திலிருந்து
 வெப்பக்காற்றினை கொண்டு வரும்.

நவமணிகளாய்
 பினைக்கப்பட்டவைகளாய்
 அடையாளம் தெரியாமல்
 அடங்கிப்போன

ஏரிக்கட்டுப்பாணம்

எலும்புக்கூடுகள்- கொஞ்சமாக கிரியை
 ஆய்வாளர்களின் கைவிரல்களில் எலும்பு
 எப்போது புதைந்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள்
 ஏன் புதைந்து போனார்கள் வீதிகளையும்
 என்பதை விளாக்குறிகளாய் விடும் சூழ்நிலை கிரியை
 விடை தெரியாமல் கூறுகிறார்கள் கிரியை
 கண் முன்னே விரிந்திருக்கும் கூறுகிறார்கள்
 குறுங்குறை

2018

-கூறுகிற தீவிரமான
 மதுரை வர்த்தானம் கிரியை

ஏரிக்கட்டுப்பாணம்
 பாதை குபுதை முழுமீடு
 க்குங்கள் மூபறி குஷங்கம்
 பர்வதைச் சூப்பாக்கி
 குங்குமிக்கிழுக்கி கிரியை
 குறும் புதைக்கி கொடிய்ரைக்கப்படும்

பாதைகளையெலும்பு
 மாலைகளைப் பொதுக்காக்கி
 கூங்குமிக்கு சூப்பாக்கி
 கூங்குமிக்கு கூங்குமிக்கு

என்ன அதியசம்

அன்றைய நாட்களில் அன்றைய முறையில் இருப்பது அனேக வீடுகள் ஒலைகளால் அமைந்திருந்தன. வீடுகளில் ஊர் உறவுக்கெல்லாம் நிறைந்த மகிழ்ச்சி இதயத்தின் நான்கறைகளிலும் உணர்ச்சிப் பிரவாகம் கூரையில் அமர்ந்தபடி உறவுக் கயிறுகளால் கிடுகுகள் கட்டினோம்.

இது ஊர் முழுவதுமாய் மாறி மாறி பிறப்பெடுக்கும். எங்கள் வீடுகள் அழகிய கூரைகளாய் மாறின.

கிடுகுகளுக்கு வேலையில்லாமல் போனது. என்ன அதிசயம் எங்கும் இவை பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார்கள்.

ஒய்யலும் காலை

முழு வீட்டையும் சிரிச்சாலை முறைகளில்
 எப்படி மண்ணில் புதைப்பது காலை
 பற்றியே பேச்சு நடந்தது.
 மனித நாகரிகத்தின்
 வளர்ச்சியை
 எம்மால் எப்படி தடுக்க முடியும்
 மானுடம் உயிர் பெற்றது
 நாம் செய்த தவறா? மாறி பிரச்சினை
 2018
2018

பொய்க்காலை இரண்டிடை
 விஞக்கிப்பில்லை நினை நினை
 நூலில் கூறாத
 நூலில் பார்வையை யானும்

நூலாயிப் புதைக்கிழவை நூல்க்குக்கூடியில்
 முடிவில் நானை
 சிரிசுப காலை குதை
 நூல்க்குக்கிழவைக்குப்

எதிர்கள ஸ்ரீவஸ்கா

விண்வெளியாய் சூரையை
 வீதிகள் நீண்டிருக்கும் வைகு
 விபத்துக்களால் கோவை பாவத்தொடரி
 பிணங்கள் மலிந்திருக்கும். குத்தா
 முப்பு முறை மூவசெழும்புமை

வானும் கடலும்
 ஒன்றாய் உறவாடி நிற்கும்.

சுயநல மானுடக் கூட்டம்

பதவிகளுக்காய்

பாய் விரித்து காத்திருக்கும்.

8103

இயுதங்கள் மெளனித்திருக்கும்.

பீதி, புழுதி அடங்கி

புன்னைக பிறப்பெடுக்கும்.

செல்லுமிடங்களில் படுத்துறங்க

பச்சைப் புல் மெத்தை விரிக்கும்.

இனுக்குப் பெண் சமம் என்று

சட்டம் பிறந்திருக்கும்.

வீதிகளெல்லாம்

போதிமரங்கள் முனைத்திருக்கும்.

நதியின்றை மாண்பு

பறவைகள் இல்லாத
கூடுகள் நிறைந்திருக்கும்.
போதையாய் மக்கள்
ஊர்ந்து திரிவார்கள்,
வேற்றுமொழி பேசும் கூட்டம்
வாழ்விடங்களில் வசிக்கும்.

2018

2018

மதுக்குமிகுந்தினாயுரி சுகங்குமாதி

நின்கால நீண்ட நிலை
மதுக்குப்புப்புறுப் பகுவை
கங்குதூஷ்டிப் பந்தைப்புமிகுந்தினி
மதுக்குமிகுந்தினாயுரி சுகங்குமாதி

நூலா ம்யா செப்பு பஞ்சங்குநா

மதுக்குமிகுந்தினாயுரி சுகங்குமாதி
நூலா ம்யா செப்பு பஞ்சங்குநா
மதுக்குமிகுந்தினாயுரி சுகங்குமாதி

கனககுரியம் யோகானந்தன்

கலீனுர் க.யோகானந்தன் அவர்கள் திருகோணமலை மாவட்டம் சம்பூர்ப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் திருகோணமலையில் வசித்து வருகிறார் பாடசாலை அதிபராக கடமை புரிந்து வருகின்ற போதும் இலக்கிய உணர்வு நிரம்பப் பெற்றவர் பல மேடைகள் கண்ட அரசுக் கலி. பாடசாலைகள் நிறுவனங்களுக்கு கீழ் இயற்றிய பெருமைக்குரியவர். திருமலை உறையும் எனத் தொடர்ச்சும் பாடலுக்குச் சொந்தக்காரர். மண்வாசனை சமூக சீர்திருத்தம் பேரர்க்காலச் சூழல் போன்ற கலிப் பதிவுகளின் சிற்பி என பல பரிமாணங்கள் கொண்ட கலீனுரின் நதியில்லா ஒட்டம் என்னும் இக்கலிதை நூல் இவருடைய நான்காவது படைப்பாகும்.

2006இல் உண்மை என்றும் உயிர்பெறும் என்னும் கலிதை நூலுக்கு இவஸ்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை இவரது கலிதை ஆளுமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. திருகோணமலையில் நடைபெறுகின்ற தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வுகள் பலவற்றிலும் தனது பங்களிப்பினை வழங்கி இலக்கிய பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர். இவர் மேலும் பல நூல்களை ஆக்கி தமிழ் சூறும் நல்லுவகிற்கு பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என மனதார இவரை வாழ்த்துகிறேன்.

-டாக்டர் அ.சதீஷ்குமார்

ISBN : 978-855-0328-01-7

9 788550 328010

நாத்தனா வெளியீட்டகம்

இல 101/ 8, கந்தசுவாமி கோவில் வீதி,

திருகோணமலை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Rs. 300/-